

Hitra
kommune

Sak xx

Vedtatt i Hitra kommunestyre xx.xx.xxxx

Temaplan

KYSTLYNGHEI

2026-2031

INNHOLDSFORTEGNELSE

Innholdsfortegnelse.....	2
1 Innledning	3
2 Temaplan for kystlynghei	5
2.1 Hva er en temaplan?	5
2.2 Formålet med planen	5
2.3 Prosess for utarbeiding av temaplanen	6
3 Mål for forvaltning av kystlynghei	7
3.1 Hovedmål – Dette skal vi oppnå	7
3.2 Delmål og handlinger	7
4 Retningslinjer	9
4.1 Forholdet til overordnede planer og andre temaplaner.....	9
4.2 Områder med kystlynghei vurdert for prioritering	9
4.3 Retningslinjer for prioriteringer av kystlynghei	11
4.4 Prioriterte områder	12
4.5 Betydning av prioriteringen	14
4.6 Retningslinjer for skjøtsel	15
4.7 Varighet	15
5 Forutsetninger for temaplanen	16
5.1 Kommunedata.....	16
5.2 Beslutningsgrunnlaget.....	16
Vedlegg 1.	17
A. Faglig begrunnelse for prioriterte områder	17
B. Faglig begrunnelse for ikke-prioriterte områder.....	26

1 INNLEDNING

Hitra kommune har som mål å være en attraktiv kommune både for bolig, fritid og næring. Dette forutsetter en god balanse mellom bruk og vern av naturen, hensyn til ulike samfunnsinteresser, og en langsiktig, bærekraftig arealforvaltning.

Kystlyngheiene utgjør en karakteristisk del av hiterlandskapet og er en viktig ressurs både økologisk og for utmarksnæring, friluftsliv og rekreasjon.

Miljødirektoratet gjennomfører årlig naturtypekartlegging av prioriterte områder i hele landet for å lage en økologisk kunnskapsbase som kan brukes for å bedre beslutningsgrunnlaget for arealforvaltningen. De nordøstlige delene av Hitra fra Dolmøya til Fjellværsøya ble derfor naturtypekartlagt etter standard metodikk (Natur i Norge - NiN) i 2019. Det ble igjennom dette arbeidet registrert store områder med kystlynghei. I tillegg har det vært gjennomført flere andre kartleggingsprosjekter i kommunen i perioden 2018–2025 hvor det er blitt kartlagt mindre områder med kystlynghei.

Kystlynghei er en naturtype skapt av mennesker gjennom bruk av utmarka over flere tusen år, og finnes langs vestkysten av Europa fra Portugal til Norge. De første lyngheiene ble etablert allerede i steinalderen, da skogen langs kysten ble ryddet for å skaffe materialer og ved. Dette førte til utviklingen av åpne, treløse heilandskap dominert av røsslyng, som siden ble opprettholdt gjennom aktiv bruk i form av beiting, og mange steder lyngbrenning og lyngslått. Pollenanalyser fra Frøya daterer etableringen av lyngheier i denne regionen til rundt 1600 år f.Kr.

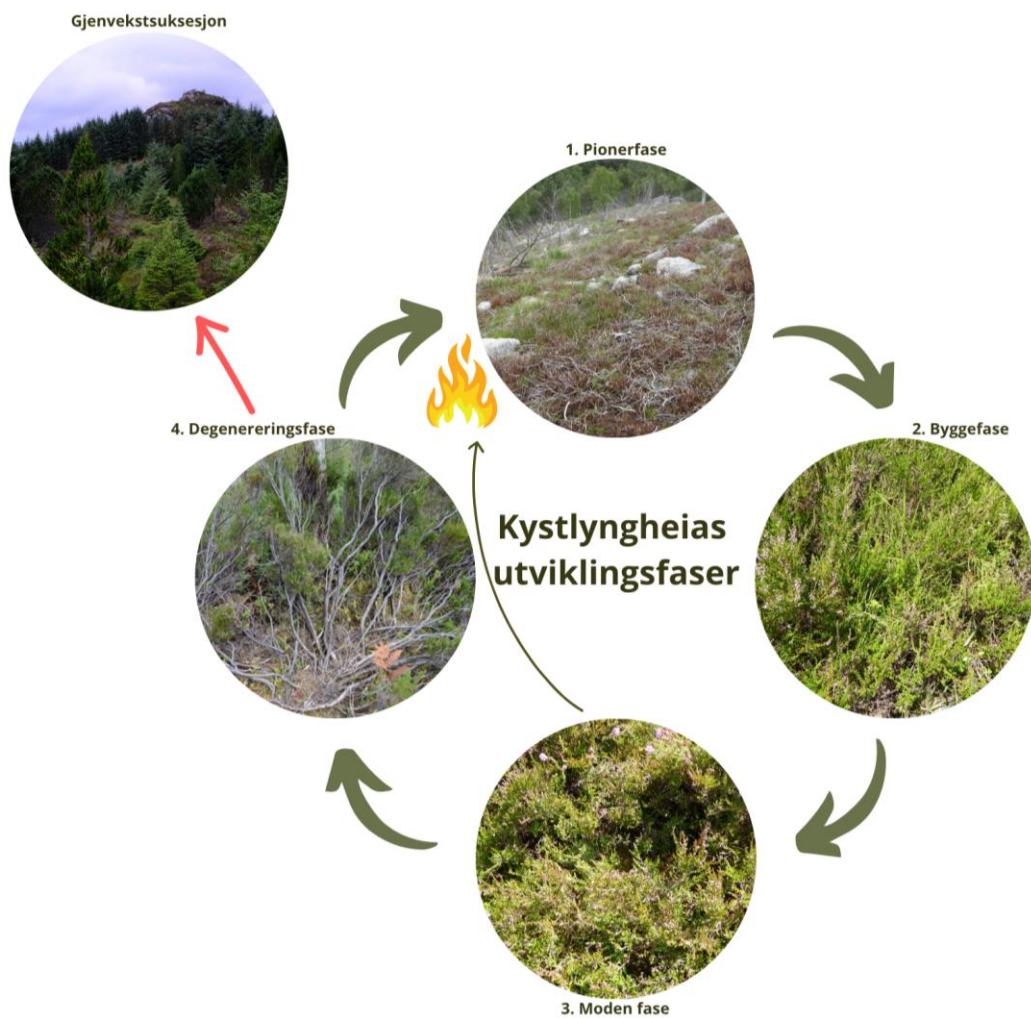
Røsslyng er den dominerende arten i kystlynghei, men naturtypen har også innslag av andre lyngarter, gress, urter og mose, og forekommer ofte i naturlig mosaikk med andre naturtyper som myr, berg og beitemark. Kystlynghei finnes gjerne i skrinne områder, men rommer biologisk mangfold med sjeldne arter tilpasset beite, brann og kystklima. Naturtypen er et viktig leveområde for flere truede arter og pollinerende insekter, og er hekkeområde for mange bakkehekkende fuglearter.

Lyngheiene ble tradisjonelt holdt i hevd gjennom utmarksbeite med husdyr som sau, geit og storfe. Særlig villsauen er godt tilpasset de værharde forholdene og vegetasjonen i kystlyngheiene, og naturtypen er fortsatt en viktig beiteressurs for denne rasen, spesielt om vinteren. I tillegg benyttes kystlyngheiene til annen utmarksnæring, blant annet honningproduksjon, og utgjør verdifulle rekreasjonsområder for friluftsliv og jakt.

Arealene med kystlynghei nådde sin største utbredelse i Norge på 1800-tallet. Modernisering av landbruket og endringer i bosettingsmønsteret fra slutten av 1800-tallet og utover førte til redusert bruk av utmarka og opphør av tradisjonelle drifts- og skjøtselsformer. Dette har resultert i en kraftig tilbakegang av naturtypen, og det er i dag anslått at under halvparten av det totale arealet med kystlynghei gjenstår, hvorav mye er i dårlig økologisk tilstand. Som følge av manglende skjøtsel og invasjon av fremmede arter anslår Artsdatabanken at mer enn 80 prosent av arealet med kystlynghei har hatt en forringelse på over 80 prosent de siste femti årene.

Naturtypen har derfor fått status som kritisk truet (CR) på Norsk rødliste for naturtyper fra 2025. Kystlynghei er også en av ni naturtyper som er utpekt som utvalgt naturtype etter Forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven. De største truslene for kystlyngheiene i dag er opphør av tradisjonell skjøtsel som beiting og brenning, skogplanting og gjengroing, invasjon av fremmede treslag, nydyrking, forurensning, utbygging og klimaendringer.

Kystlynghei er en naturressurs som også skal være tilgjengelig for kommende generasjoner. Grunnlaget for Hitra kommunes målsetting Hitra mot 2030 er bærekraft i alt vi gjør. Dette gjelder også forvaltningen av kystlynghei. Denne temaplanen illustrerer hvordan Hitra kommune skal jobbe de neste årene for en bærekraftig forvaltning som tar hensyn til biologiske, økologiske og klimatiske prosesser samtidig som vi ivaretar de ulike samfunnsinteressene.

Illustrasjon av kystlyngheias naturlige utvikling. Nye brannflater blir raskt voksested for gress og urter. Etter få år dannes et nytt teppe av lyngplanter. Dette gir blomsterrike lyngheier med godt vinterbeite i mange år. Etter hvert blir lyngplantene mer grove og forvedet. Lyngheia bør da brennes på nytt. Hvis lyngheia ikke blir holdt i hevd med skjøtsel, vil den de fleste steder gro igjen med skog over tid.

2 TEMAPLAN FOR KYSTLYNGHEI

2.1 Hva er en temaplan?

En temaplan er en fagplan for et avgrenset tematisk område innenfor en del av Hitra kommunes virksomhetsområde. Temaplan for kystlynghei skal bidra til å avklare nødvendige prioriteringer, veivalg og strategier for forvaltning og skjøtsel av den utvalgte naturtypen kystlynghei i Hitra kommune.

2.2 Formålet med planen

Kystlynghei er en utvalgt naturtype etter forskrift om utvalgte naturtyper etter naturmangfoldloven. I medhold av nml. § 53 skal det tas særskilt hensyn til forekomster av en utvalgt naturtype slik at forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstenes økologiske tilstand unngås. Konsekvensene må også klarlegges før det gjøres inngrep i en forekomst av en utvalgt naturtype. Dette er videreført også i teknisk forskrift (TEK17) § 9-4 jf. plan- og bygningsloven (pbl.) §§ 28-8 og 29-10. Bestemmelsen fastslår at dersom den utvalgte naturtypen ikke er konsekvensutredet i forbindelse med rettslig bindende plan, må tiltakshaver utarbeide en konsekvensanalyse for tiltakets virkninger på naturtypen før det kan gis byggetillatelse. Bestemmelsen kan også fungere som en avslagshjemmel for tiltak dersom det vil føre til forringelse av naturtypens utbredelse og forekomstens økologiske tilstand og dette ikke kan avhjelpest med vilkår.

Naturtypekartleggingen på Hitra har svært store konsekvenser for kommunen ettersom kystlynghei dekker tilnærmet hele landarealet i flere av områdene som er kartlagt. Hitra kommune er en kommune i vekst, og har også behov for arealer til bolig, næring og andre utviklingsformål. En stor del av resterende arealer utenom kystlynghei består av myr og landbruksjord, hvorav begge er uegnet og uønsket å bygge på. Det er derfor hensiktsmessig å foreta en prioritering av arealene med lynghei for å sikre at store, sammenhengende områder med høy kvalitet og områder som er viktige for naturmangfold blir bevart og skjøttet.

Samtidig er det viktig at planen legger til rette for en viss fleksibilitet i arealbruken. Små og fragmenterte områder med lav naturverdi, eller som allerede er sterkt påvirket og vanskelige å skjøtte, kan vurderes frigitt til andre samfunnsnyttige formål dersom de ikke har vesentlig betydning for ivaretagelsen av naturtypen og tilhørende naturmangfold. Ved å avklare prioriterte og ikke-prioriterte områder på forhånd, kan kommunen unngå langvarige prosesser i enkeltsaker og gi større forutsigbarhet for alle aktører i arealforvaltningen. En slik tilnærming bidrar til at kystlyngheia som utvalgt naturtype ivaretas på en helhetlig og målrettet måte, uten at alle arealer nødvendigvis må unntas fra bruk.

Temaplan for kystlynghei spesifiserer Hitra kommunes mål og tilhørende handlinger for forvaltning av naturtypen kystlynghei. Planen skal gi oversikt over de viktigste områdene med kystlynghei som prioriteres for bevaring og gi retningslinjer for skjøtsel av naturtypen. Temaplanen skal være en del av Hitra kommunes overordnede strategier. Planen er utarbeidet innenfor kommunens planansvar etter plan- og bygningsloven §§ 3-1 og 11-1, og bygger på naturmangfoldloven, herunder §§ 8-12 og 53, og forskrift om utvalgte naturtyper.

Temaplanen utgjør også en konsekvensutredning for kystlynghei. Det vil derfor ikke være behov for noen ny konsekvensutredning av kystlynghei etter teknisk forskrift (TEK17) § 9-4 innenfor områder vurdert i temaplanen, og tiltak må planlegges og utføres i tråd med temaplanen.

Vurdering av naturmangfoldloven §§ 8-12

I henhold til nml. § 7 skal prinsippene i §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer ved offentlig beslutningstaking.

Temaplan for kystlynghei bygger, i tråd med nml. § 8, på tilgjengelig vitenskapelig kunnskap om naturtypen, inkludert kunnskap om utbredelse, økologisk tilstand og tilhørende naturmangfold. Kunnskapsgrunnlaget vurderes som godt innenfor de vurderte områdene, blant annet fordi det foreligger helhetlig naturtypekartlegging. Kunnskapsgrunnlaget er oppsummert i kapittel 5.2.

I tråd med nml. § 9 legges føre-var-prinsippet til grunn der kunnskapsgrunnlaget er usikkert. For kystlynghei foreligger det usikkerhet knyttet til lokalt artsmangfold, spesielt av lite dokumenterte artsgrupper, samt effekten av endret skjøtsel. Ettersom naturtypen er truet, vektlegges det å unngå tiltak som kan medføre alvorlig eller irreversibel skade. Naturtypen er også sårbar for gjengroing, opprettholdelse av skjøtsel gjennom beiting og lyngbrenning vurderes som viktige tiltak for å redusere denne risikoen.

Etter nml. § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning legger temaplanen vekt på ivaretagelse av kystlynghei på landskapsnivå, blant annet gjennom å sikre økologisk sammenheng og bevaring av viktige områder. Kystlynghei er en truet naturtype påvirket av blant annet gjengroing, fremmede arter, nedbygging og fragmentering. Den samlede belastningen for naturtypen i kommunen vurderes som relativt høy, noe som tilsier prioritering av verdifulle lokaliteter og tiltak som opprettholder naturtypens økologiske funksjon.

Kostnader ved tiltak som medfører forringelse av kystlynghei prioritert for bevaring bør i tråd med § 11 belastes tiltakshaver, for eksempel gjennom krav om utredninger og avbøtende tiltak. I samsvar med § 12 bør det tas utgangspunkt i skjøtelsesmetoder som best ivaretar naturmangfoldet i kystlynghei. Dette ivaretas igjennom retningslinjer for skjøtsel i kapittel 4.6.

2.3 Prosess for utarbeiding av temaplanen

Kommunedirektøren i Hitra kommune har hovedansvaret for utredning av målsettinger og planverk som skal fremmes for politisk egengodkjenning jamfør kommuneloven § 13-1 tredje ledd. Plandokumentet baserer seg på tilgjengelig miljøinformasjon om kystlyngheiene på Hitra (se kap. 5.2). Underveis i prosessen ble det hentet inn faglige råd fra en forsker i seksjon for økologi og naturforvaltning ved Norges Miljø- og Biovitenskapelig universitet (NMBU), Anders Gunnar Helle.

3 MÅL FOR FORVALTNING AV KYSTLYNGHEI

3.1 Hovedmål – Dette skal vi oppnå

Kystlyngheiene i Hitra kommune skal forvaltes bærekraftig og langsiktig med hensyn til biologi, naturmangfold, ressursgrunnlag og samfunns- og næringsinteresser.

Gjennom aktiv og helhetlig forvaltning skal kommunen bidra til å identifisere, ivareta og skjøtte viktige områder med kystlynghei, sikre den utvalgte naturtypens økologiske funksjoner, og legge til rette for bærekraftig bruk og langsiktig arealplanlegging som ivaretar både naturverdier og lokale utviklingsbehov.

3.2 Delmål og handlinger

Delmål	Handlinger
Ta vare på store, sammenhengende områder i god økologisk tilstand, og sikre et representativt utvalg av kystlynghei langs ulike miljøgradienter.	<ul style="list-style-type: none">• Utarbeide prioritetskart for områder som bør bevares ut ifra tilgjengelig informasjon om lokalitetene.• Stimulere til skjøtsel av naturtypen gjennom informasjonsarbeid om tilskuddsordninger til skjøtsel og riktig skjøtsel.• Søke om midler til større prosjekter med skjøtsel og restaurering av kystlynghei.• Arrangere kurs i lyngbrenning ved behov og være møtearena for involverte aktører.
Ta vare på biologisk mangfold knyttet til kystlynghei.	<ul style="list-style-type: none">• Ivareta viktige funksjonsområder for arter knyttet til kystlynghei.• Ivareta sammenhengen i landskapet og unngå fragmentering.• Sette datogrense for lyngbrenning til 1. mars av hensyn til hekketida.• Hindre spredning av fremmede bartrær inn i lyngheia og følge opp lokaliteter etter bekjempelse.
Forbedre kystlyngheia som beiteressurs.	<ul style="list-style-type: none">• Gjenoppta skjøtselsbrenning for å opprette brannflatemosaikk som gir vegetasjon med bedre beiteverdi.• Gjenoppta eller videreføre beite med riktig beitetrykk i områder som skjøttes.• Samhandling mellom prioriterte områder for kystlynghei og beitebruksplan.
Redusere risiko for ukontrollert brann.	<ul style="list-style-type: none">• Rydde kratt og gjenetablere brannflatemosaikk ved kontrollert lyngbrenning for å hindre oppbygging av brennbart biologisk materiale.

	<ul style="list-style-type: none"> • Utarbeide brannrisikovurdering for delområder i prioriterte områder. • Utarbeide lokale rutiner for forhåndsvarsling og samarbeid med brannvesenet før planlagt brenning. • Sikre opplæring i trygg gjennomføring ved å arrangere kurs i lyngbrenning ved behov.
<p>Styrke kunnskapsgrunnlaget for forvaltning av kystlynghei gjennom kartlegging, overvåking og samarbeid mellom grunneiere, bønder, kommune, brannvesen og fagmiljøer.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Etablere rutine for oppfølging og evaluering av skjøtselstiltak, herunder registrering av brannflater, beitetrykk og lyngalder. • Være en arena for dialog og erfaringsdeling.

4 RETNINGSLINJER

4.1 Forholdet til overordnede planer og andre temaplaner

Temaplan for kystlynghei henger sammen med, og har betydning for:

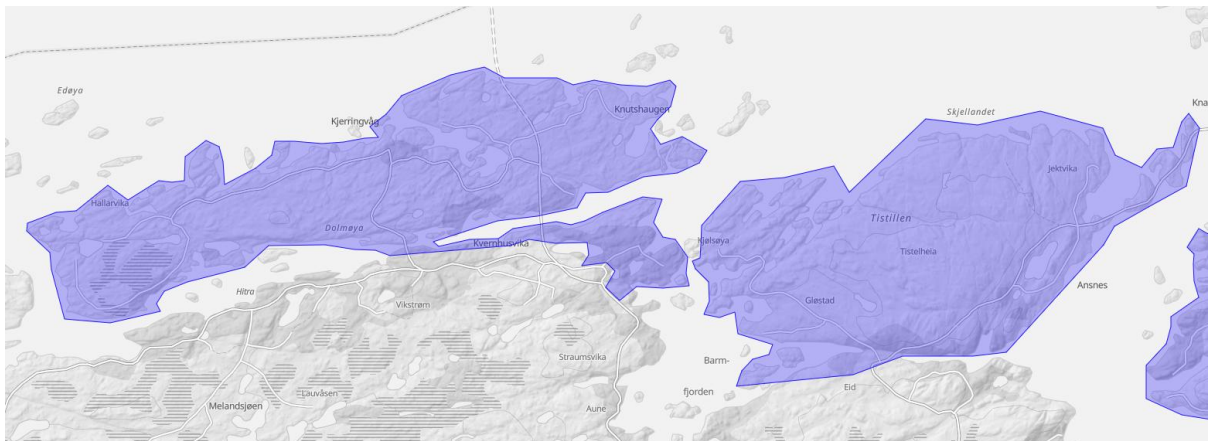
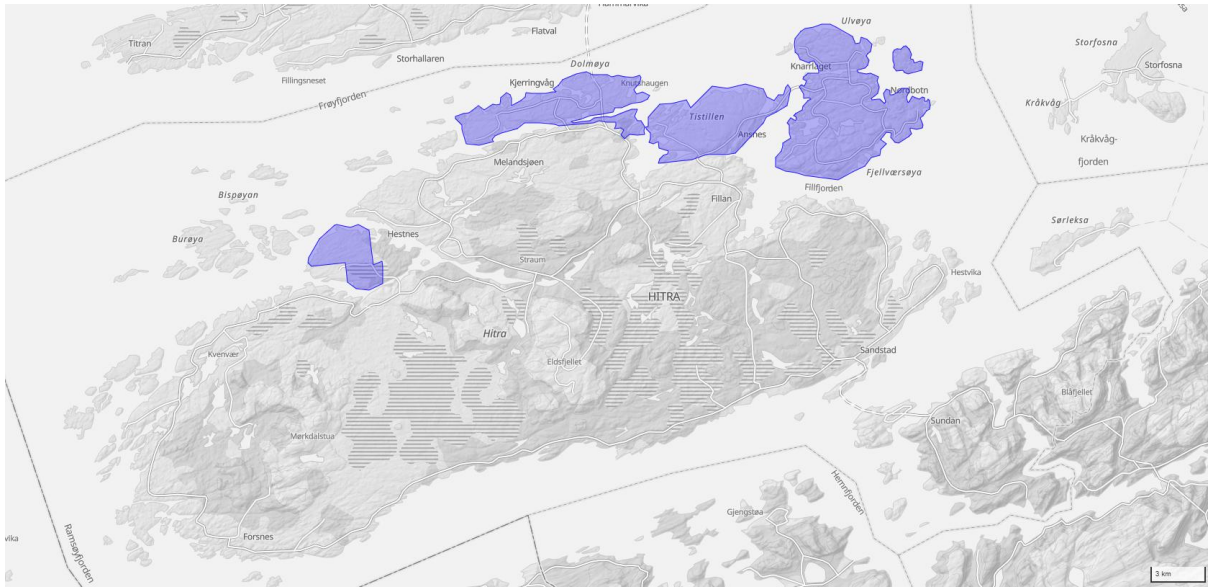
- Kommuneplanens arealdel 2022-2034
- Kommuneplanens samfunnsdel 2014-2026
- Beitebruksplan for Hitra kommune
- Strategi for naturmangfold 2022-2029

4.2 Områder med kystlynghei vurdert for prioritering

Det er kun foretatt prioriteringer av kystlynghei i områder hvor det er gjennomført helhetlig naturkartlegging av større arealer med kystlynghei, slik at områdene kan vurderes i en større økologisk sammenheng. I denne temaplanen inkluderer dette Fjellværsøya, Ulvøya, Dolmøya og nordøstre deler av Hitra kartlagt av Natur og Samfunn i 2019 (med unntak av lokaliteten "Hitterveien 1" ved Barman Ungdomshus med NiN-ID NINFP1910022115 som ikke er vurdert da denne antas å være del av en større lokalitet, og avventer videre kartlegging vest for denne). I denne kartleggingen ble heiområdene først klassifisert som boreal hei. De samme områdene ble siden vurdert på nytt og omklassifisert til kystlynghei i 2024 på bakgrunn av rapporten "[Naturtypevurdering for heiene på Ulvøya, Fjellværsøya, Dolmøya og nordøstre deler av Hitra](#)".

I tillegg inkluderer vurderingen Kvalholmen på Fjellværsøya kartlagt av Biofokus i 2023, Herøya kartlagt av Norsk institutt for bioøkonomi i 2020 og Helgebustadøya (kun øya og ikke deler av fast-Hitra mot Kvenvær) kartlagt av Norsk institutt for naturforskning i 2018. Kartet nedenfor viser avgrensningen av områdene som er vurdert. Innenfor denne avgrensningen er prioriterte områder vist i et eget kartvedlegg. Kystlynghei som ligger innenfor avgrensningen, men som ikke framgår av prioriteringskartet, regnes ikke som prioritert.

Øvrige mindre områder kartlagt med kystlynghei i kommunen utenom områdene nevnt ovenfor er foreløpig ikke vurdert i temaplanen, og inngrep i disse må fremdeles vurderes konkret i hver enkelt sak.

Områder kartlagt med kystlynghei som er vurdert for prioritering i temaplanen.

4.3 Retningslinjer for prioriteringer av kystlynghei

Kystlynghei er som utvalgt naturtype i utgangspunktet strengt beskyttet for å hindre forringelse og ødeleggelse. Ettersom naturtypen er avhengig av skjøtsel for å ivaretas på lang sikt, vurderes likevel forekomster som er små og fragmenterte, eller har lav kvalitet, å ha begrenset bevaringsverdi, særlig der hvor skjøtsel er vanskelig å gjennomføre.

Det er derfor hensiktsmessig å foreta en prioritering av arealene med lynghei for å sikre at store, sammenhengende områder med høy kvalitet og områder som er viktige levesteder for arter blir bevart. Kystlynghei finnes langs flere miljøgradienter med ulik artssammensetning, og det er også viktig å ta vare på representative utvalg av alle disse variantene i regionen. Følgende kriterier er derfor tillagt vekt ved utvelgelsen av kystlynghei-lokaliteter prioritert for bevaring:

- Store, sammenhengende, helhetlige områder med kystlynghei, i det vesentlige ubebodd og kartlagt helt eller delvis med høy eller svært høy lokalitetskvalitet
- Områder med moderat til høy kvalitet som av størrelse og beliggenhet kan restaureres og skjøttes, og da særlig områder som står i fare for forringelse grunnet spredningen av fremmede bartrær (sitka- og lutzgran, busk-, berg- og vrifuru)
- Mindre områder kartlagt med høyeste verdi for lokalitetskvalitet og som er egnet for skjøtsel
- Kalkrik kystlynghei
- Områder som ligger innenfor hensynssone landskap, naturmiljø eller kulturmiljø i kommuneplanens arealdel
- Områder avsatt til LNF i kommuneplanens arealdel eller reguleringsplan (men ubebygde arealer med andre arealformål kan avsettes ved særlige naturkvaliteter når eventuelle konsekvenser for kystlynghei ved utbygging ikke er allerede utredet i planen for området)
- Verneområder
- Prioriterte beiteområder etter beitebruksplan
- Viktige funksjonsområder for rødlistede arter som hører hjemme i kystlynghei
- Viktige grønne korridorer i landskapet
- Områder hvor lyngbrenning er gjennomført i nyere tid

Områdene som er naturtypekartlagt er grovt avgrenset og kan ha noen meters unøyaktighet. Dette har ført til at mindre områder med f.eks. parkeringsplasser, hage, bygninger etc. er havnet innenfor områder kartlagt som kystlynghei. Disse områdene er tatt ut av prioriterte områder ut ifra flyfoto der dette er oppdaget.

Mindre, ubebygde områder med andre naturtyper som myr, berg, dammer og skogklynger som ligger omkranset av kystlynghei er omfattet i prioritert område, da kystlynghei naturlig opptrår i mosaikk med disse naturtypene. Disse områdene er likevel å regne som sine respektive naturtyper, og behandles ikke som kystlynghei. Ved forslag om tiltak i disse områdene kan det likevel legges vekt på om tiltaket vil kunne være til hinder for skjøtsel av kystlyngheia.

Bebygde bolig- og fritidsboligtomter og arealer tett ved bygninger er ikke tatt med i prioriterte områder. Dette grunnet at skjøtsel ved brenning er vanskelig å gjennomføre risikofritt tett opp mot bebyggelse, og områder tett på eksisterende bebyggelse og lignende permanent infrastruktur regnes derfor som regel som tapt. Utvidelse av bygningsmasse innenfor eksisterende hustun har dessuten lite å si for helhetlig bevaring av lokaliteter med lynghei, og det er derfor bare ubebygde områder som prioriteres for bevaring med mindre det foreligger særlige naturkvaliteter som tilsier at kystlyngheia bør prioriteres tettere på bebyggelsen. I slike områder tett ved bebyggelse er det hovedsakelig skjøtsel i form av beiting og slått som er mest aktuelt.

Områder kartlagt med "svært lav" lokalitetskvalitet, slik at disse ikke kvalifiserer som utvalgt naturtype etter forskriften, prioriteres ikke.

Mindre veier er som regel inkludert innenfor avgrensningen av prioriterte områder. Vanlig vedlikehold av eksisterende godkjente veier regnes ikke som tiltak med negativ konsekvens for naturtypen.

Omklassifiseringen fra boreal hei til kystlynghei har noe betydning for verdivurderingene av lokalitetene dette gjelder, da disse ikke er direkte overførbare etter kartleggingsmetodikken. Det kreves for eksempel et mindre areal for at boreal hei skal klassifiseres med "stort" naturmangfold enn kystlynghei, noe som gjør at små lokaliteter kan ha fått en høyere verdivurdering enn de ville hatt om de opprinnelig ble kartlagt med riktig naturtype. Videre mangler detaljert oversikt over utviklingsfaser av røsslyng innenfor disse heilokalitetene, som eventuelt kunne forbedret verdivurderingen avhengig av variasjon og utviklingsfase. Denne informasjonen er ikke tilgjengelig uten en rekartlegging av lokalitetene, men lokalitetsstørrelse og annen tilleggsinformasjon som eventuelt er oppgitt i tekstform i faktaarkene i Naturbase for hver kartlagte lokalitet er tatt i betraktning ved prioritering av områdene.

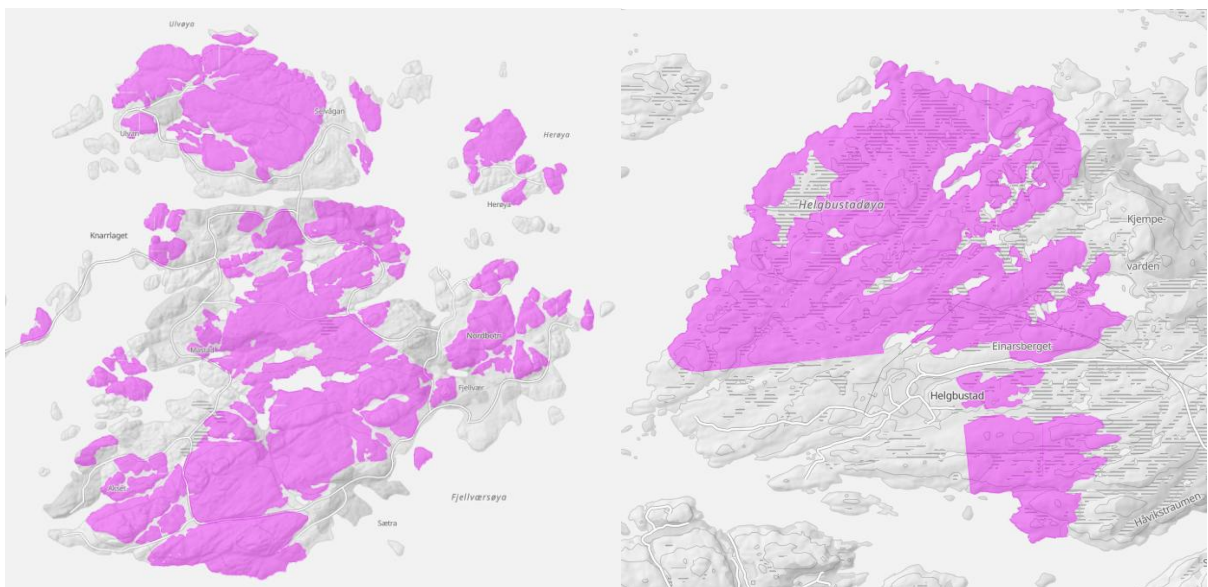
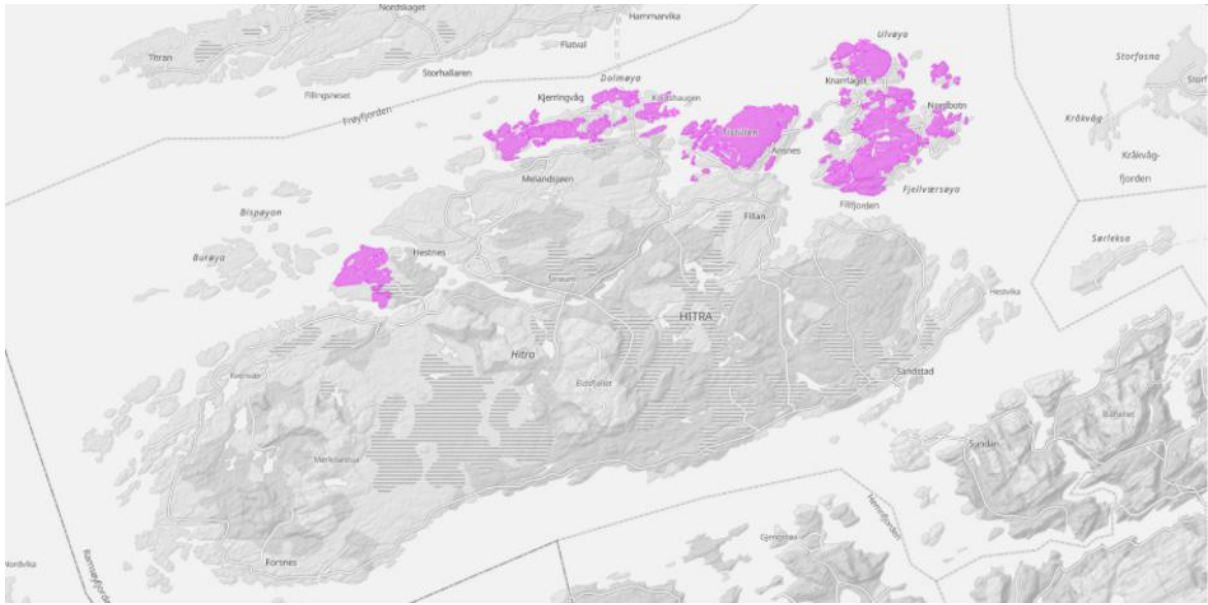
Kystlynghei i ulike former. Foto: Anders Gunnar Helle

4.4 Prioriterte områder

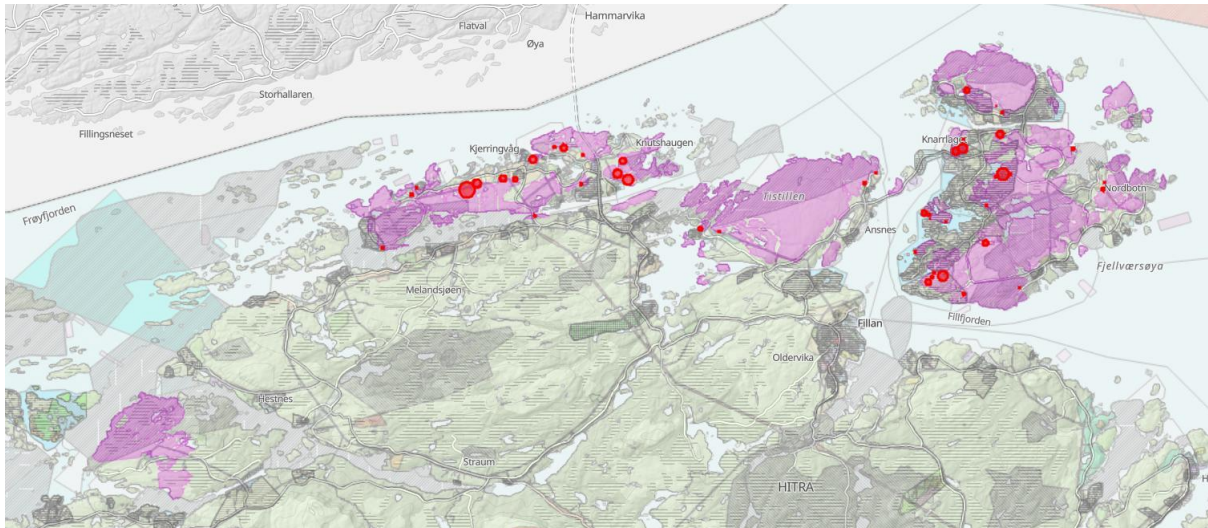
Oversiktskart over prioriterte områder for kystlynghei kan sees digitalt på [kommunens kartportal](#) under fanen "Temakart". Direktelink til kartet finnes her:

<https://kommunekart.com/klient/hitra/publikum?urlid=c2a3c29c-e882-43a0-a1c2-60db01934fdf>

Kartutsnitt over alle prioriterte områder er vist nedenfor.

Kartutsnitt som viser prioriterte områder for kystlynghei.

Oversiktskart med markeringer hvor prioriterte områder for kystlynghei ligger på areal som ikke har formål landbruk, natur og friluftsliv (LNF) i arealplan for området. Digitalt kart med markeringer kan sees [her](#).

4.5 Betydning av prioriteringen

Vurderingen av områdene utgjør en konsekvensutredning av naturtypen, slik at kravene i naturmangfoldloven § 53 og TEK17 § 9-4 er imøtekommet og ivaretatt i planen. Temaplanen vil altså få betydning for arealplanlegging og byggesak fordi det i arbeidet er foretatt grundige faglige vurderinger av hvor kystlynghei skal prioriteres og hvor tiltak kan tåles. Den vil utgjøre en viktig del av kunnskapsgrunnlaget for innbyggere, politikere, utbyggere og saksbehandlere.

Dersom det søkes om et tiltak innenfor et område med kystlynghei som er vurdert som ikke prioritert i planen, kreves det ikke ytterligere utredning av konsekvensene for naturtypen, og tilstedeværelsen av kystlynghei er ikke til hinder for tiltaket. Dersom kystlyngheia er omfattet i prioritert område vil det stilles krav om spesielt tungtveiende grunner for at inngrep med negative konsekvenser for naturtypen unntaksvis kan tillates.

Når det fattes vedtak om tillatelse til et tiltak som berører kystlynghei negativt kan kommunen stille vilkår for å begrense eller avbøte negative konsekvenser for naturtypen. Vurderingen av om, og i hvilken grad, vilkår skal stilles gjøres konkret i den enkelte sak. Det skal i vurderingen legges vekt på områdets prioriteringsstatus.

Vurderingene i temaplanen gjelder utelukkende naturtypen kystlynghei og erstatter ikke krav til utredning av konsekvenser for annet naturmangfold der dette er relevant.

Prioriteringen av områder medfører ikke at kartlagte lokaliteter med kystlynghei som ikke prioriteres slutter å ha status som utvalgt naturtype, da dette ligger utenfor kommunens myndighetsområde. Øvrige krav som gjelder ved tiltak i en utvalgt naturtype etter naturmangfoldloven gjelder derfor fremdeles i alle områder kartlagt med kystlynghei som kvalifiserer som utvalgt naturtype.

4.6 Retningslinjer for skjøtsel

Prioriterte områder bør skjøttes for å opprettholde eller bedre tilstanden til naturtypen. Hitra kommune skal drive aktivt med informasjonsarbeid om tilskuddsordninger som finnes for skjøtsel av naturtypen.

Skjøtsel i form av beiting og lyngbrenning skal etterstrebe å følge nasjonale anbefalinger for skjøtsel av kystlynghei. Informasjon og anbefalinger finnes blant annet i følgende veiledere for [beiting](#) og [lyngbrenning](#). Disse finnes også på nettsiden under [kystlynghei](#) hos Statsforvalteren i Trøndelag.

Lyngbrenning er en svært viktig form for skjøtsel for å ivareta kystlynghei. Dersom brenning ikke er mulig å gjennomføre av sikkerhetsmessige hensyn, kan naturtypen likevel skjøttes med beiting og rydding av skog og kratt. Maskinell lyngslått kan også være et alternativ der dette er hensiktsmessig. Skjøtsel i form av beiting bør fortrinnsvis gjøres med gammelnorsk sau (villsau) eller geit.

Av hensyn til hekkende fugl skal ikke lyngbrenning gjennomføres etter den 1. mars. Planlagt brenning må varsles til kommunen og brannvesenet på forhånd, sammen med kart over området som planlegges brent. Området må avklares med kommunedirektøren med hensyn til mulig påvirkning på sårbare arter.

Lyngbrenning bør som hovedregel etterfølges av beiting. Dette er spesielt viktig der det kan finnes frø fra fremmede bartrær i jorda for hindre etablering av disse. Brannflater bør sjekkes noen år etter gjennomført skjøtelsbrenning for å vurdere om tiltak er nødvendig for å hindre spredning av fremmede plantearter.

Etter gjennomført restaureringstiltak med felling av fremmede bartrær (typisk sitka- og lutzgran, berg-, busk-, og vrifuru) bør lokaliteten følges opp for hindre gjenetablering av arten. Oppfølging med fjerning av nye trær omkring hvert femte år er ideelt, og lokaliteten bør også beites om mulig.

4.7 Varighet

Kommunale mål og retningslinjer for forvaltning av kystlynghei skal revideres hvert 5. år, dvs. neste gang i løpet av 2031/2032. Det tilhørende temakartet over prioriterte områder oppdateres ved behov ut ifra kunnskapsgrunnlaget for naturtypen i kommunen. Endringer i temakartet skal behandles politisk og legges ut til høring før de kan innarbeides i temaplanen.

5 FORUTSETNINGER FOR TEMAPLANEN

5.1 Kommunedata

Hitra kommune er en kystkommune med et landareal på 755,9 km² hvorav det meste av arealet utgjør øya Hitra. Øvrig areal ligger på fastlandet med større innslag av høyere og brattere fjell og ller. Felles for arealene er kystlandskap med lylngheier, myr og berg i dagen.

Av kommunens totale areal utgjør ca. 24 000 daa jordbruksareal og ca. 87 903 daa skogbruksareal.

Klimaet er typisk kystklima med milde vintre og kjølige somre, med noen variasjoner. Det er mye lylnghei i kommunen med blant annet røsslyng og blåbærlyng. Av skog er det kystfurua som er mest utbredt, men det forekommer også en del lauvtrær, gran og fremmedarten sitkagran.

5.2 Beslutningsgrunnlaget

For å kunne forvalte kystlyngheia i Hitra kommune er det viktig å ha god kunnskap om naturtypens forekomst og tilstand. Da dette krever systematisk kartlegging etter gjeldende metodikk er det kun deler av kommunens arealer som er naturtypekartlagt. Dette medfører at det fortsatt finnes betydelige arealer med kystlynghei som ikke er kartfestet og vurdert. For å vurdere hvilke områder som er viktigst å bevare kreves det god kunnskap om lokalitetens omfang og naturverdier. Prioritering av kystlynghei er derfor kun foretatt i områder hvor det foreligger helhetlig kartlegging.

Hitra kommune baserer sin forvaltning av kystlynghei på følgende kunnskapsgrunnlag:

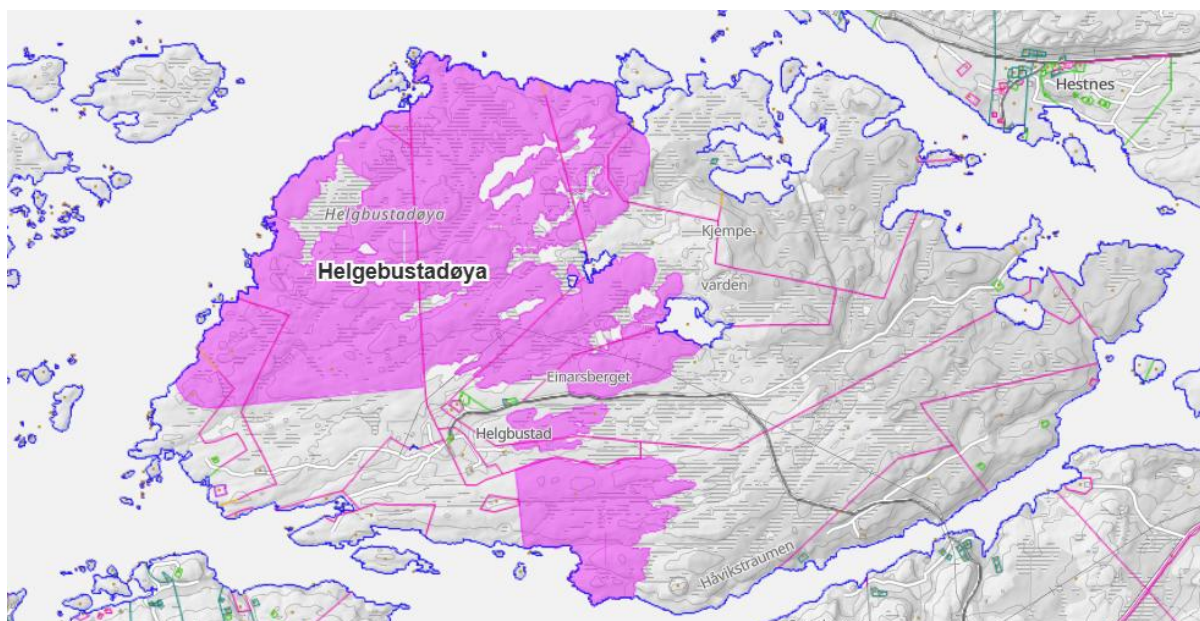
- Registrerte lokaliteter med kystlynghei etter NiN-metodikk i Naturbase (Miljødirektoratets nasjonale database for natur- og miljøinformasjon) med tilhørende faktaark.
- Registreringer i Artskart (Artsdatabankens netjtjeneste som viser registrerte observasjoner av arter) av rødlistede arter knyttet til kystlynghei, indikatorarter og fremmede arter i kystlynghei.
- Artsdatabankens [Norsk rødliste for naturtyper 2025](#)
- Miljødirektoratets [Handlingsplan for kystlynghei](#)
- Statsforvalteren i Vestlands [Forslag til retningslinjer for forvaltning av areal kartlagt som kystlynghei](#)
- Rapporten: Helle, A. G. og Kristiansen, G. 2020. Kystlynghei eller boreal hei – definisjoner til besvær: Kartlegging av Hitra etter Natur i Norge (NiN2). *Blyttia*, 78:59-67.
- Rapporten: Langmo, S. H. L. & Thylén, A. 2024. Naturtypevurdering for heiene på Ulvøya, Fjellværsøya og nordøstre deler av Hitra. Biofokus rapport 2024-035. Stiftelsen Biofokus. Oslo. <https://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2024-035.pdf>
- Norges geologiske undersøkelse (NGU) (2024). *Kalkinnhold i berggrunn* [datasett]. Oppdatert 15.10.2024. Beskrivelse av datasett og metode i NGU Rapport 2020.003. Tilgjengelig fra: <https://kartkatalog.geonorge.no/metadata/kalkinnhold-i-berggrunn/f5aeef1c-a080-40a9-b509-5e8a2f846928?search=kalkr>
- Kommunale planer, inkludert kommuneplanens arealdel, reguleringsplaner, beitebruksplan og strategi for naturmangfold.
- Historiske flyfoto av Hitra kommune.

VEDLEGG 1.

A. FAGLIG BEGRUNNELSE FOR PRIORITERTE OMRÅDER

Ved utvelgelsen av prioriterte områder er det gjennomført en konsekvensutredning for naturtypen kystlynghei, der tilgjengelig miljøinformasjon er lagt til grunn for å identifisere de viktigste, bevaringsverdige områdene kartlagt som kystlynghei. Under følger den oppsummerte faglige begrunnelsen for prioriteringen av hvert delområde, for hver region på Hitra. Begrunnelse for større områder som ikke prioriteres tas for seg i del B av vedlegget.

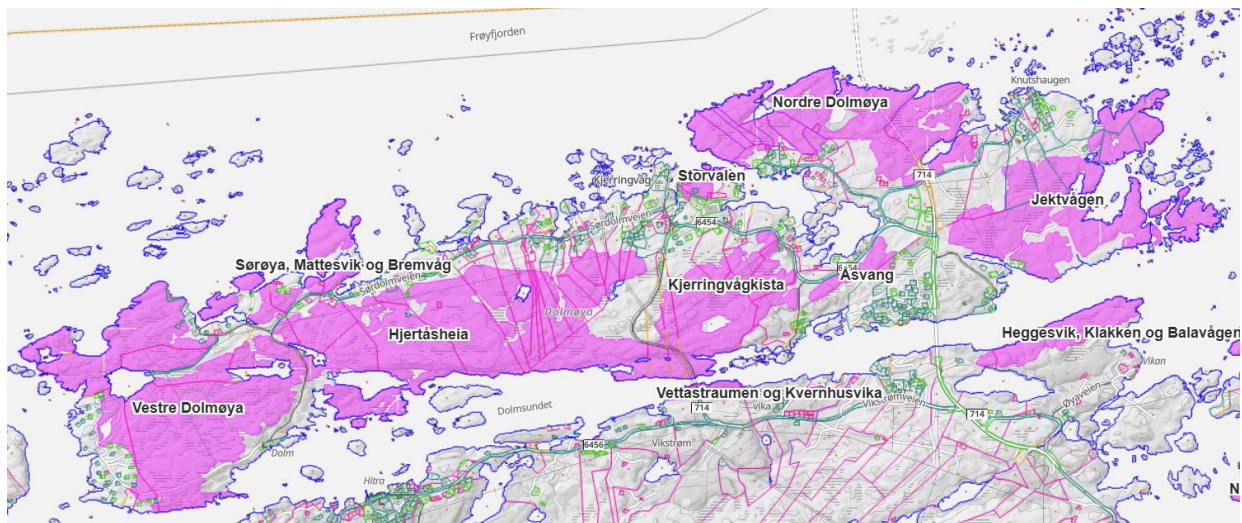
Helgebustadøya:

Helgebustadøya

De vestlige delene av Helgebustadøya har svært store, sammenhengende områder med kalkfattig kystlynghei kartlagt med høy kvalitet som opptrår sammen med åpen grunnlendt lavmark, åpent berg og fattig jordvannsmyr. Mot øst går lyngheia gradvis over i furuskog. Det er derfor kun den vestligste delen som er utvalgt som prioritert område. Kystlyngheia har stor variasjon og består av tre utviklingsfaser (bygge-, moden og degenereringsfase), men mangler pionerfasen. Tilstanden er for det meste moderat, da lokalitetene har lite til ingen beitetrykk, og det er noe påvirkning fra bergfuru og sitkagran, særlig langs veien. Den sørvestlige delen av Helgebustadøya er ikke kartlagt, så noen av kystlynghei-lokalitetene er ikke ferdig utfigurert. Det kan derfor være potensiale for noe utvidelse av det prioriterte området fra i dag, da særlig ved Middagsvarden, der det ifølge NGUs berggrunnskart forekommer svært kalkrike områder som kan gi opphav til større variasjon i lyngheia. Nesten hele den nordvestlige delen av området er innenfor hensynssone for bevaring av naturmiljø i Kommuneplanens arealdel 2022-2034 (KPA). Området er viktig for naturmangfold, da det bl.a. er registrert flere rødlistede fuglearter sterkt knyttet til kystlynghei i området, deriblant svartstrupe (EN), storspove (EN) og heilo (NT). Området prioriteres på grunn av størrelse, kvalitet og betydning for naturmangfold.

Dolmøya:

Vestre Dolmøya

Stort, sammenhengende område med flere lokaliteter med kystlynghei med svært høy kvalitet, som strekker seg fra Dolm i sør til Oløyan i nord. Det prioriterte området har svært variert kystlynghei med hele seks ulike grunntyper, langs kalkgradienten fra kalkfattig til svakt kalkrik lynghei. Det prioriterte området har i stor grad god tilstand med moderat beitetrykk. Den sørligste delen er i tidlig til sein gjenvekstsuksessjon, men er også den mest kalkrike delen av heia. Det er spredte forekomster av fremmedarten sitkagran. Området er viktig for naturmangfold, med mange registreringer av rødlistede plante- og dyrearter. Det er blant annet registrert fugleartene vipe (CR), storspove (EN), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), tjeld (NT) og rødstilk (NT), og planteartene brunskjene (VU), blåstarr (NT), heistarr (NT) og hjertegras (NT). Like under halvparten av området ligger innenfor hensynssone for bevaring av naturmiljø i KPA, og mindre deler innenfor hensynssone for bevaring av kulturmiljø. Området prioriteres da det er et av få store områder kartlagt med både god tilstand og svært høy kvalitet, samt stor lokal økologisk variasjon og betydning for naturmangfold.

Sørøya, Mattesvik og Bremvåg

Det prioriterte området er av mindre størrelse og noe oppstykket, men lokalitetene ligger likevel i tett tilknytning til hverandre og til større områder med lynghei. Lokalitetene består av kalkfattig lavhei til frisk hei med moderat til svært høy kvalitet. Det er imidlertid også registrert de rødlistede kalkindikatorerne brunskjene (VU) og blåstarr (NT) innenfor den ene lokaliteten, som indikerer at det kan finnes lokal variasjon i heia i kalkgradienten. Alle områdene beites med lavt til høyt beitetrykk, og har for det meste god tilstand, med noe gjenvekst og kun svak effekt av fremmede arter. De truede fugleartene krykkje (EN), gråmåke (VU) og tjeld (NT) er observert i området. Området prioriteres på grunn av den gode tilstanden, som gir flere av lokalitetene høyeste kvalitetskategori, og at det er egnet for skjøtsel på tross av liten størrelse og nærhet til bebyggelse, da de fleste lokalitetene ligger ytterst på nes og halvøyer.

Hjertåsheia

Svært stort område med kalkfattig til intermedier lynghei av god kvalitet. Lyngheia har innslag av mindre, kalkfattige jordvannsmyrer og nakent berg. Tilstanden er moderat grunnet at området kun stedvis er beitet og har påvirkning fra fremmedartene bergfuru og sitkagran. Påvirkningen fra fremmedarter er størst i den østligste delen, og da lokaliteten samlet allerede er svært stort, er en del av heia i øst som er i dårligst tilstand ikke inkludert i prioritert område. Heia er viktig for naturmangfold, og er blant annet hekkeområde for arter som storspove (EN), fiskemåke (VU) og gråmåke (VU). Deler av området ligger innenfor hensynssone for bevaring av naturmiljø i KPA.

Delene av heia som ikke er tatt med i prioritert område bør likevel ryddes for fremmede bartrær for å hindre videre spredning inn i prioritert område.

Storvalen

Forholdsvis lite område med kalkfattig kystlynghei med svært høy lokalitetskvalitet. Tilstanden er vurdert til god på grunn av at lokaliteten er intakt og med lavt beitetrykk. Lokaliteten har kun svak effekt av fremmedarter, hovedsakelig av sitkagran og bergfuru. Området ligger langs Norddolmvågen som er et viktig område for sjøfugl. Det er blant annet observert lomvi (CR), makrellterne (EN), lunde (EN), krykkje (EN), dvergdykker (EN), storspove (EN), svartand (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), ærfugl (VU), sjøorre (VU), alke (VU) og tjeld (NT) i området. Kun de minst gjengrodde områdene med litt avstand til bygninger er inkludert i prioritert område. Området prioriteres da det er ett av få områder kartlagt med god tilstand og svært høy kvalitet, og er et viktig naturområde ved Norddolmvågen, som ellers er ganske sterkt belastet med bygninger og infrastruktur.

Kjerringvågkista

Stor lokalitet av stort sett intermediær lavhei og lynghei med moderat kvalitet. Området har dårlig tilstand på grunn av at området ikke har vært beitet og er i tidlig gjenvekstsuksisjon. Det er også betydelig påvirkning fra berg- eller buskfuru og sitkagran. De mest gjengrodde delene i vest og nordvest er derfor på grunn av den dårlige tilstanden ikke inkludert i prioritert område. Det er observert en stor mengde rødlistede fuglearter knyttet til sjø eller kulturmark i området, deriblant vipe (CR) i 2008 og storspove (EN), samt mulig reproduksjon av åkerrikse (CR) i 2013. Det er også hekkeområde for gråmåke (VU). Sør delen av området ligger innenfor hensynssone bevaring av kulturmiljø i KPA. Området prioriteres på grunn av stor størrelse og viktighet for naturmangfold. Gjengrodde deler av heia som ikke er prioritert bør likevel ryddes for fremmede bartrær for å hindre videre spredning.

Åsvang

Intermediær lynghei med høy kvalitet. Tilstanden er moderat på grunn av lite beiting og tidlig fase av gjengroing. Området ligger mellom flere store områder med lyngheier på Dolmøya og kan ha en funksjon som grønn korridor mellom de vestlige og østlige delene med kystlynghei. Prioriteres på grunn av høy kvalitet og økologisk funksjon.

Nordre Dolmøya

Stort område med intermediær kystlynghei med høy kvalitet, som strekker seg fra Husneset i vest til Vågen og Bjørnaneset i øst. Området er lite beitet, og har derfor moderat tilstand. Området er viktig for naturmangfold, og er bl.a. hekkeområde for storspove (EN). I tillegg finnes arter som makrellterne (EN), fiskemåke (VU), sjøorre (VU), ærfugl (VU), tjeld (NT), teist (NT) og rødstilk (NT). Av planter er det registrert blåstarr (NT). Prioriteres på grunn av størrelse, kvalitet og betydning for naturmangfold.

Jektvågen

Stort, for det meste sammenhengende område med kystlynghei som varierer fra lav til høy kvalitet. Heia er stort sett kalkfattig, med noe intermediær hei lengst i sørøst. Området har ikke vært beitet de siste årene, og er i tidlig gjenvekstsuksisjon. Fremmedarter forekommer mye og spredt med sitkagran og bergfuru. Tilstanden er moderat til dårlig. Det er også mye inngrep i form av torvtak jevnt over heia. Gjenopptak av skjøtsel, og enkelte steder også restaurering ved fjerning av skog og kratt, er helt nødvendig for å heve kvaliteten på området. Store deler av området ligger innenfor hensynssone for bevaring av kulturmiljø i KPA. Området rundt Jektvågen er et viktig område for fugl, spesielt storspove (EN), men også andre bakkehekkende fugler. Det er blant annet observert de rødlistede artene fiskemåke (VU), ærfugl (VU), gulspurv (VU), rødstilk

(NT) og tjeld (NT). Av planter er det registrert vårmure (VU), kjevelstarr (NT), blåstarr (NT), rødsildre (NT) og hjertegras (NT). Prioriteres på grunn av størrelse, delvis høy kvalitet og viktighet for naturmangfold. Området har også høyt potensial for forbedret kvalitet ved restaurering av heia.

Melandsjø-regionen:

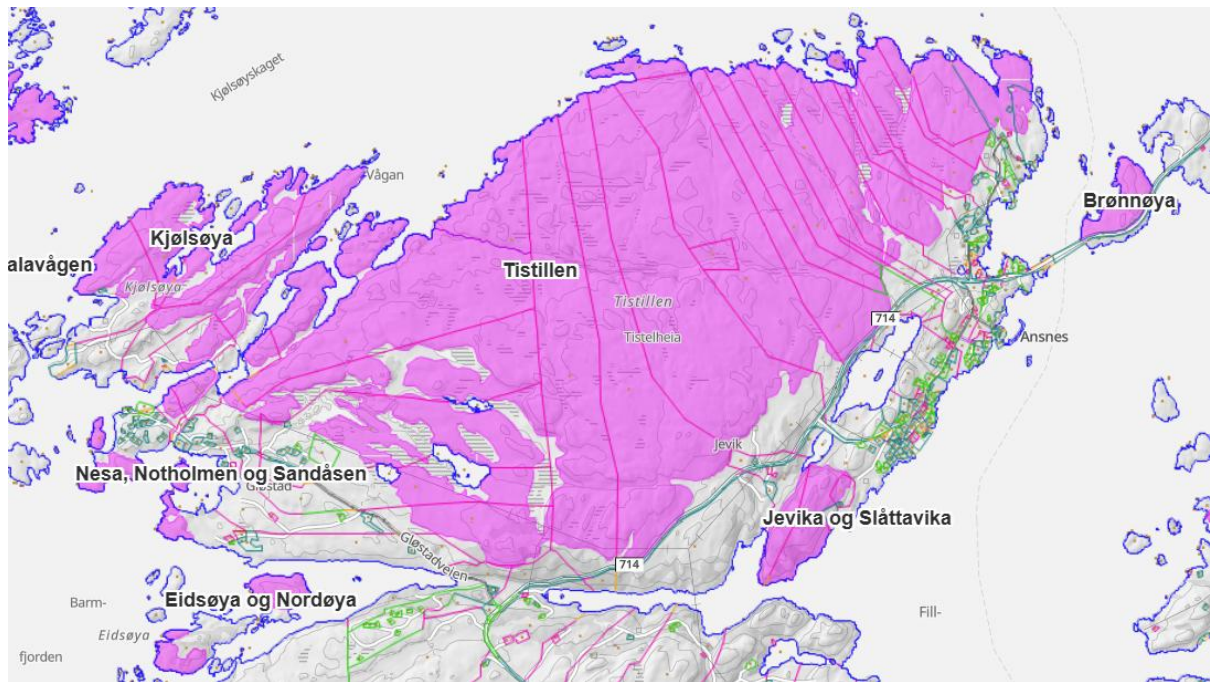
Vettastraumen og Kvernhusvika

Området ved Vettastraumen bru er foreløpig det eneste området kartlagt med kystlynghei på Hitra som er sterkt kalkrikt, som er en svært sjelden undertype av kystlynghei. Dette gir rom for unik variasjon i artsmangfoldet i lyngheia sammenlignet med andre områder. Området blir ikke beitet og er i tidlig til sein gjenvekstsuksesjon. Det brukes av en lang rekke rødlistede fuglearter, deriblant en nylig observasjon av vipe (CR) i 2023. Ellers er det blant annet observert lomvi (CR), makrellterne (EN), ærfugl (VU), fiskemåke (VU) og gråmåke (VU), samt en del arter knyttet til kulturmark som grønnefink (VU) og gulspurv (VU), i tillegg til observasjoner av hønsehauk (VU) og jaktfalk (VU). Det er også gjort flere observasjoner av kysthumle (NT), som er sterkt knyttet til kystlynghei, i nærområdet til lokaliteten. Heia vokser igjen med kalkrik, blandet løvskog som også er en viktig naturtype for biologisk mangfold. Det må derfor vurderes grundig hvilke områder som er mest hensiktsmessig å restaurere til lynghei. Der vegetasjonen på bakken fortsatt har tydelig lynghei-preg vil det være svært verdifullt å restaurere lyngheia for å bedre tilstanden. Områder i sein gjenvekstsuksesjon med store trær og sterkt endret vegetasjonssammensetning på bakken kan være best å bevare som løvskog. Området bør artskartlegges. Lokaliteten er ikke ferdig utfigurert, og vil kunne utvides i sør etter hvert som mer natur kartlegges. Lyngheia her er i ferd med å gå tapt på grunn av gjengroing, og lokaliteten er derfor svært aktuell for restaurering. Prioriteres på grunn av spesielle økologiske kvaliteter og betydning for naturmangfold.

Heggesvik, Klakken og Balavågen

Middels stort område med hovedsakelig intermedial kystlynghei med moderat til høy kvalitet. Mye av området er i tidlig gjenvekstsuksesjon, og har stedvis klynger med sitkagran. Området ble ikke beitet ved kartlegging i 2019, men i alle fall de vestligste delene beites per 2025. Kun få meter sør for Balavåg-lokaliteten er det registrert Norges eneste observasjon av bergmoldmose (CR) nord for Buskerud. Det er flere observasjoner av blåstarr (NT) i kanten av området. Området kan være viktig for biomangfold og bør artskartlegges. Prioriteres på grunn av høy kvalitet og artsmangfold.

Kjølsøya, Tistillen og Ansnes:

Kjøløy

Stort areal med kalkfattig kystlynghei av høy kvalitet. Mye av området er i tidlig suksesjonsfase, og noen av de mest gjengrodde randområdene, og områder nærmest bebyggelse, er ikke inkludert i prioritert område. Området har lavt beitetrykk og middels effekt av fremmedarter, hovedsakelig sitkagran og bergfuru. Området i sin helhet ligger innenfor hensynssone landskap i KPA. Det er observert flere rødlistede arter, deriblant storspove (EN), fiskemåke (VU), grønnfink (VU), tjeld (NT), rødstilk (NT) og storskarv (NT). Området er viktig for naturmangfold, og restaurering og skjøtsel er viktig for å bedre tilstanden og hindre videre gjengroing, særlig av fremmede bartrær. Prioriteres på grunn av kombinasjon av stor størrelse, høy kvalitet og viktig område for naturmangfold.

Nesa, Notholmen og Sandåsen

Forholdsvis lite område med kalkfattig kystlynghei av høy kvalitet. På tross av størrelsen er området likevel egnet for skjøtsel da lokalitetene ligger på øyer og halvøyer. Området har for det meste god tilstand, da heia er intakt med moderat beitetrykk og svak effekt av fremmedarter, men det er noe sitkagran. Prioriteres på grunn av høy kvalitet og god tilstand, og beliggenhet som gir gode muligheter for skjøtsel tross størrelsen.

Eidsøya og Nordøya

Lite til middels stort område med kalkfattig lynghei med moderat til svært høy kvalitet. Området prioriteres da det generelt har god tilstand med moderat beitetrykk og ingen fremmedarter, og er egnet for skjøtsel. Deler av lokalitetene er i tidlig til sein gjenvekstsuksesjon, og de mest gjengrodde delene er ikke inkludert i prioritert område.

Tistillen

Et av de største sammenhengende arealene kartlagt med kystlynghei i kommunen. Enormt ubebygd område med kalkfattig hei av høy kvalitet. Det drives ikke skjøtsel i dag da området ikke blir beitet, og fremmede arter, hovedsakelig sitkagran og bergfuru, sprer seg inn i heia fra randområdene. Den nordlige halvdel av området ligger innenfor hensynssone landskap i KPA. Området er viktig for naturmangfold, og det er registrert truede arter som vipe (CR), storspove (EN), ærfugl (VU) og tyvjo (VU). Den unike størrelsen gjør dette til et viktig prioritert område, og snarlig skjøtsel er nødvendig for å bedre tilstanden og hindre videre invasjon av fremmedarter.

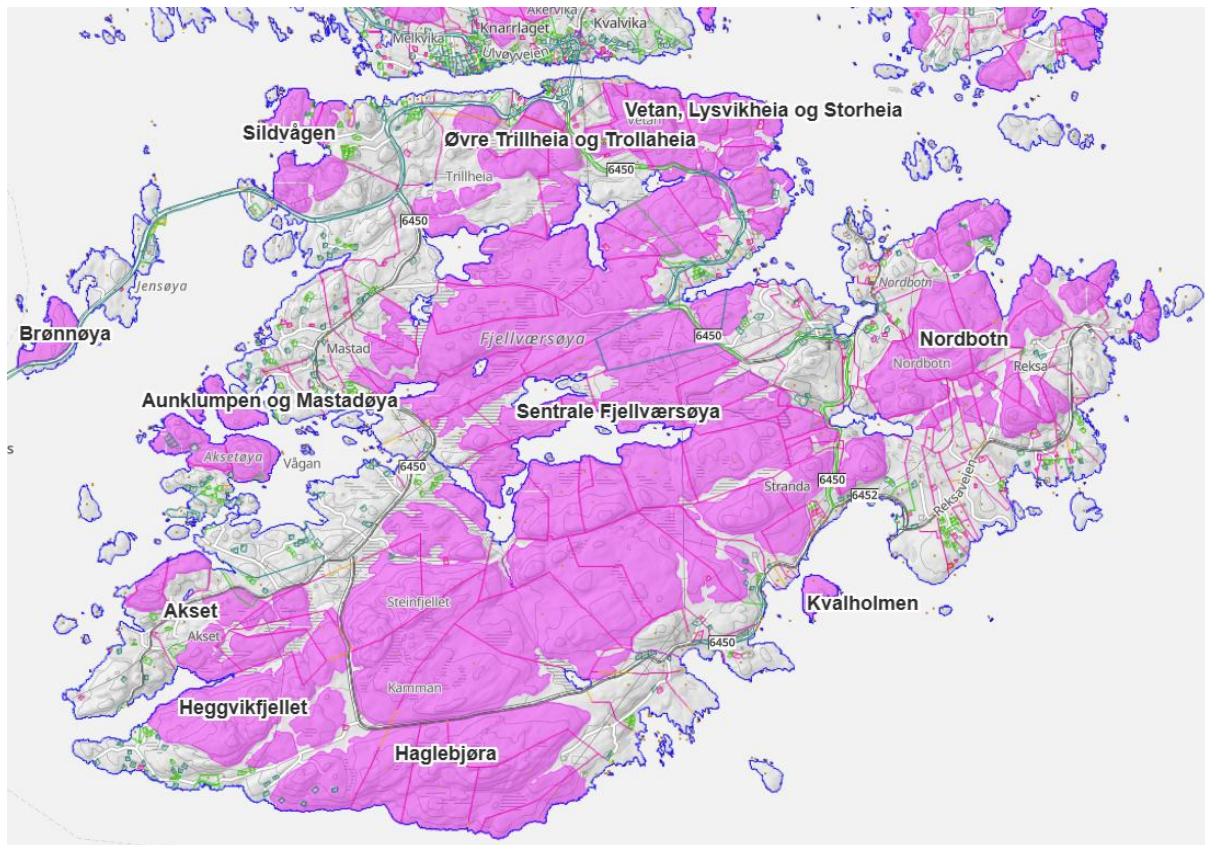
Jevika og Slåttavika

Middels stort område med høy kvalitet og stor variasjon av grunntyper. Lokaliteten er i tidlig gjenvekstsuksesjon, blir ikke beitet og er påvirket av fremmedarter, inkludert sitkagran, bergfuru og hvitgran. Lyngheia er viktig for naturmangfoldet i området, men krever restaurering med å fjerne fremmede bartrær fra området. Prioriteres på grunn av høy kvalitet, god lokal variasjon og betydning for naturmangfold.

Brønnøya

Mindre område med kalkfattig til intermediær lynghei. Lokaliteten er likevel prioritert da den har svært høy kvalitet og har god tilstand med intakt lynghei med lavt beitetrykk, samt er egnet for skjøtsel. Det er ingen fremmede arter registrert innenfor lokaliteten. Området er også viktig for sjøfugl, med et høyt antall arter observert i nærområdet, deriblant de truede artene lomvi (CR), makrellterne (EN), krykkje (EN) og storspove (EN).

Fjellvørsøya:

Sildvågen

Middels stort område med kalkfattig til intermediær lynghei som varierer fra moderat til svært høy kvalitet. Tilstanden varierer fra dårlig til god, da heia varierer helt fra å være intakt til å være i sein gjenvekstsuksesjon. De mest gjengroddede delene er ikke tatt med i prioritert område. Området har lite til ingen beitespor. Lokalitetene har stor variasjon med mange grunntyper. De rødlistede moseartene kalkkrimose (NT) og labbmose (NT) er funnet innenfor lokaliteten og indikerer potensielt kalkrike og mer artsrike habitater. Vågen er et viktig område for sjøfugl, og det er registrert arter som krykkje (EN), lunde (EN), storspove (EN), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), alke (VU), ærfugl (VU) og dvergmåke (VU). Området er prioritert da det har stor økologisk variasjon og

er ett av få områder med svært høy kvalitet og god tilstand. De sørligste delene av prioritert område må restaureres for å hindre at lyngheia forringes ytterligere.

Øvre Trillheia og Trolleheia

Middels til stort område kystlynghei. Heia har relativt stor økologisk variasjon, og består av fattig til intermediær hei innenfor fem ulike kartleggingsenheter. Tilstanden er moderat på grunn av at store deler er i tidlig gjenvvekstsuksesjon, ikke blir beitet og stedvis er påvirket av fremmedarter, bl.a. sitkagran og hvitgran. Den vestligste delen av heia prioriteres ikke da denne delen er mest gjengrodd. Resten prioriteres på grunn av god størrelse, høy kvalitet, sammenheng med andre lynghei-områder og god lokal økologisk variasjon. Området vil imidlertid stedvis kreve restaurering i form av fjerning av skog og kratt før skjøtsel i form av brenning vil være mulig.

Vetan, Lysvikheia og Storheia

Relativt stort område kystlynghei med høy kvalitet. Tilstanden er vurdert til moderat fordi lokaliteten er i tidlig gjenvvekstsuksesjonsfase. Det er ikke synlig beitespor. Nokså svakt preg av fremmedartene sitkagran og bergfuru. Det er registrert de truede fugleartene storspove (EN), grønnfink (VU) og gråmåke (VU). Prioriteres på grunn av kombinasjon av stor størrelse og høy kvalitet. Noen av de mest gjengrodde delene av heia er ikke inkludert i prioritert område.

Sentrale Fjellværsøya

Svært stort område med mange lokaliteter av kystlynghei, som strekker seg fra Korsvatnet og Mastadvatnet i nord via Dragvatnet, Brandåsfjellet, Einvikfjellet og sør til Steinfjellet og Kamman. Det aller fleste lokalitetene er kartlagt med høy kvalitet, men området rundt Storskardheia og enkelte mindre delområder er kartlagt med moderat eller lav kvalitet. Området er for det meste kalkfattig, men med innslag av intermediær hei i den sørligste delen. Området har stor variasjon med hele ni ulike grunntyper, hvorav seks ulike typer kystlynghei, med veksling mellom bart fjell og lavhei mellom lyngheiene. Det er et viktig område for naturmangfold, med viktige hekke- og leveområder for en rekke fuglearter. Det er blant annet observert hettemåke (CR), storspove (EN), makrellterne (EN), ærfugl (VU), sjøorre (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), gulspurv (VU), grønnfink (VU) og båndkorsnebb (VU). Det er også leveområde for kysthumle (NT) som er sterkt knyttet til kystlynghei. Av planter er det av rødlistede arter registrert heistarr (NT) og blåstarr (NT). Tilstanden varierer, da relativt store deler er i tidlig gjenvvekstfase og det er lite eller ingen beitespor. Det er oppslag av skog der det forekommer frisk hei. Det er stedvis observert sitkagran og bergfuru, og også vrifuru i de østre delene. Vrifuru sprer seg raskt etter brann, og må derfor fjernes før eventuell skjøtelsbrenning. Det er for det meste liten slitasje, men det er stedvis slitasje fra spor eller tråkk. Området prioriteres på grunn av størrelse, kvalitet, økologisk variasjon og viktighet for naturmangfold. En del av området rundt Einvikfjellet har fått utarbeidet en egen skjøtelsplan for kystlyngheia av Biofokus på oppdrag fra Fylkesmannen i Trøndelag i 2024. Denne anbefales å følges for skjøtsel av dette området.

Kvalholmen

Holme med intermediær lynghei med moderat kvalitet. Det meste av lyngen er i brakkleggingsfase, med noe i byggefase. Lokaliteten har liten grad av gjengroing og ingen fremmedarter. Det er funnet blåstarr (NT) i de rikeste partiene. Av fugl er det observert storspove (EN), ærfugl (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU) og tjeld (NT). Området har fått utarbeidet en egen skjøtelsplan for kystlyngheia av Biofokus på oppdrag fra Fylkesmannen i Trøndelag i 2024. Denne anbefales å følges for skjøtsel av dette området. Området prioriteres da det har noe økologisk variasjon, funn av rødlistearter, er egnet for skjøtsel og dessuten har fått utarbeidet en egen skjøtelsplan.

Nordbotn

Området består av flere lokaliteter av kystlynghei med moderat til høy kvalitet. Heia har relativt stor variasjon og varierer fra fattig til intermediær, med veksling med bart fjell. Lokalitetene er for det meste i tidlig til sein gjenvekstfase og har lavt beitetrykk. Det er oppslag av skog der hvor det forekommer frisk hei, og lokalitetene er påvirket av sitkagran og bergfuru. I lokaliteten sørvest for Bremneset ble det også registrert vrifuru, som det vil være viktig å fjerne helt før eventuell skjøtelsbrenning. Den mest kystnære delen av området ligger innenfor hensynssone for landskap i KPA. Det er registrert et stort antall fuglearter i området, blant annet med mulig hekking av åkerrikse (CR) i 2013 og storspove (EN) i 2025. Området prioriteres på grunn av størrelse og viktighet for naturmangfold.

Haglebjøra

Stort område med fattig hei av høy kvalitet. Lokaliteten er i tidlig suksesjonsfase, og uten preg av beite. Det er noe sitkagran som er i spredning. Nesten hele området ligger innenfor hensynssone landskap i KPA. Det er registrert ærfugl (VU), fiskemåke (VU) og stær (NT) innenfor området. Området prioriteres på grunn av størrelse og kvalitet.

Heggvikfjellet

Stort område med høy kvalitet. Stedvis tidlig vekst av sitkagran. Det er mye nakent berg mellom lyngheiene. Mye av røsslyngen på nordsiden av fjellet er i degenereringsfase eller har dødd, muligens på grunn av tørke. Det er registrert gråmåke (VU), rødstilk (NT) og tjeld (NT) i nærområdet, samt tungekurlemose (VU) i våtere partier langs bekken som renner ut i Brøttingsvågen. Området prioriteres på grunn av størrelse og kvalitet. Deler av lokaliteten som ligger nærmest bebyggelse, er mest gjengrodd eller kun består av berg i dagen er tatt ut av prioritert område.

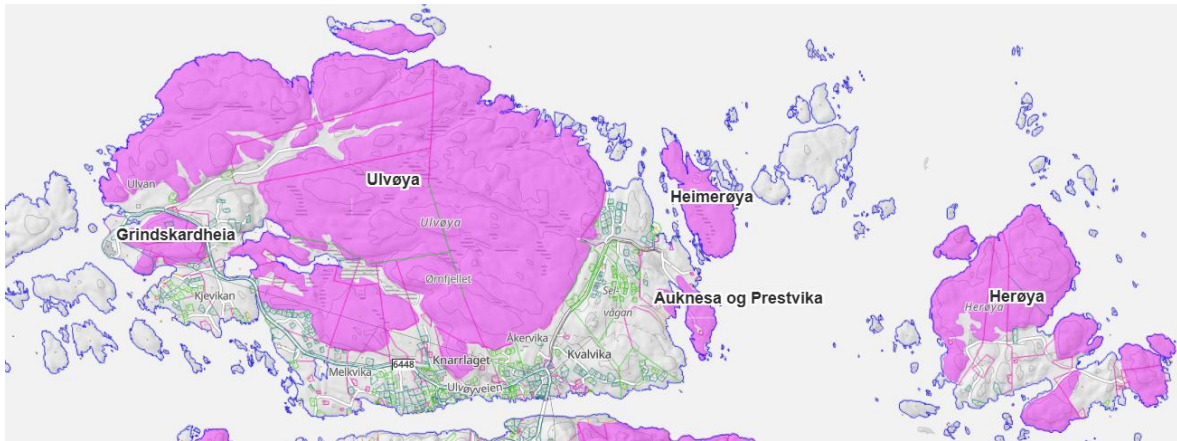
Akset

Det forekommer mange lokaliteter med kystlynghei i området med varierende størrelse og kvalitet. De største ubebygde lokalitetene med høyest kvalitet er valgt ut som prioritert område. Prioritert område har fattig hei med høy kvalitet. Det meste er i tidlig gjenvekstfase, med middels effekt av fremmede arter, hovedsakelig sitkagran, bergfuru og hvitgran. Det meste er ikke beitet, men lokaliteten Kjedadsvågheia har lavt beitetrykk fra storfe og sau. Det er observert en del arter knyttet til kulturlandskap i området, inkludert de rødlistede artene grønnefink (VU), gulspurv (VU) og stær (NT).

Aunklumpen og Mastadøya

Middels stort område med flere øyer og halvøyer med fattig kystlynghei med høy kvalitet. Lokalitetene er ikke beitet av husdyr i dag, men det er et høyt antall hjortedyr i området. Området er i overgangen mellom brakkleggingsfase og tidlig gjenvekstsuksesjonsfase, med noe av den friske heia i grenseland mot sein gjenvekstsuksesjon. Det er litt spredning av sitkagran i lokaliteten, som gir en svak effekt. Det er ikke spor etter slitasje. Området prioriteres på grunn av høy kvalitet og betydning for naturmangfold.

Ulvøya og Herøya:

Ulvøya

Svært stort sammenhengende område med kystlynghei med høy og svært høy kvalitet. Området omfatter i hovedsak de nordlige og sentrale delene av Ulvøya, og strekker seg fra Urdbergan i vest, forbi Bukkvikheia og Kjerringvikheia i nord, Ringheia og Ramvikheia sentralt på øya og helt til sør for Ørnfjellet og området rundt Laurdagsvatnet. Deler av lokaliteten ved Sommerstad, samt randområdene mot sør og øst er tatt ut av prioritert område da det forekommer spredt bebyggelse i heia eller ligger nært bebyggelse som vanskeliggjør skjøtsel. Det meste av heia er kalkfattig og varierer fra lavhei til frisk hei, med innslag av intermedier heia, nakent berg og semi-naturlig eng. Tilstanden er for det meste god, men har lavt beitetrykk og stedvis noe påvirkning fra fremmedartene busk- og bergfuru og sitkagran. I de nordvestlige delene rundt Urdbergan er store deler av heia i tidlig gjenvekstsuksessjon og har derfor kun fått moderat tilstand. Det forekommer noe slitasje i form av tilrettelagt sti. Området er svært viktig for naturmangfold, og det er funnet mange rødlistede arter innenfor lokalitetene, bl.a. observasjoner av kritisk truede og sterkt truede arter som hettemåke (CR), vipe (CR), lomvi (CR), krykkje (EN), makrellterne (EN), knekkand (EN) og lunde (EN) og utgjør spesielt viktige hekkeområder for storspove (EN). Hele den nordligste halvdel av området ligger innenfor hensynssone for landskap i KPA. Nesten 700 daa i den sørlige delen av området ble svidd av ved en utilsiktet lyngbrann i april 2026. Området prioriteres på grunn av at dette er et av de største og best bevarte kartlagte områdene med kystlynghei i kommunen, og er dessuten viktig for naturmangfold.

Grindskardheia

Mindre område med kystlynghei av høy kvalitet. Det meste av området består av fattig lynghei i veksling med åpen jordvannsmyr og semi-naturlig eng. Tilstanden er moderat da lokaliteten er i tidlig gjenvekstsuksessjon, med lavt beitetrykk og noe effekt av bergfuru og sitkagran, og noe slitasje i form av spor eller tråkk. Området prioriteres da det har relativt stor variasjon i forhold til størrelse, har høy kvalitet, ligger i tilknytning til større områder med kystlynghei og er viktig for naturmangfold. Området er særlig viktig for fugl, bl.a. med en nylig observasjon av vipe (CR) i 2025. En liten del av lokaliteten som ligger innenfor næringsområde i reguleringsplan Ulvan Industriområde (plan-ID 1617_R0010) er tatt ut av prioritert område. Dette utgjør kun en liten del av lokaliteten som ligger tett opp til dagens industribygninger, og det vurderes at kvalitetene ved lokaliteten er ivarettatt uten denne delen.

Heimerøya

Middels stor lokalitet med fattig kystlynghei av høy kvalitet som ikke har vært beitet de siste årene, og store deler er i tidlig gjenvekstsuksessjon. Det er lite påvirkning fra fremmedarter. Beliggenheten gjør at lokaliteten er enkel å skjøtte ved brenning. Området er viktig for naturmangfold, særlig fugl, med registreringer av storspove (EN) og tjeld (NT). Prioriteres på grunn av høy kvalitet og viktighet for naturmangfold.

Auknesa og Prestvika

Mindre område som likevel prioriteres da det er viktig for naturmangfold. Området består av to lokaliteter med fattig til intermediær kystlynghei kartlagt med moderat og høy kvalitet. Det meste av en liten lokalitet med åpen grunnlendt kalkmark i boreonemoral sone, som også er en utvalgt naturtype, inngår i prioritert område på vestsiden av Auknesa, mellom de to lokalitetene med kystlynghei. Dette er dessuten eneste funn av denne naturtypen så langt i Hitra kommune. Det prioriterte området er i tidlig gjenvvekstsuksesjon med svakt beitetrykk og noe påvirkning fra fremmedarten buskfuru. Det er registrert mange observasjoner av rødlistede plante- og dyrearter innenfor området, inkludert krykkje (EN), grønnfink (VU), fiskemåke (VU) og tjeld (NT), rødsildre (NT), hjertegras (NT) og blåstarr (NT).

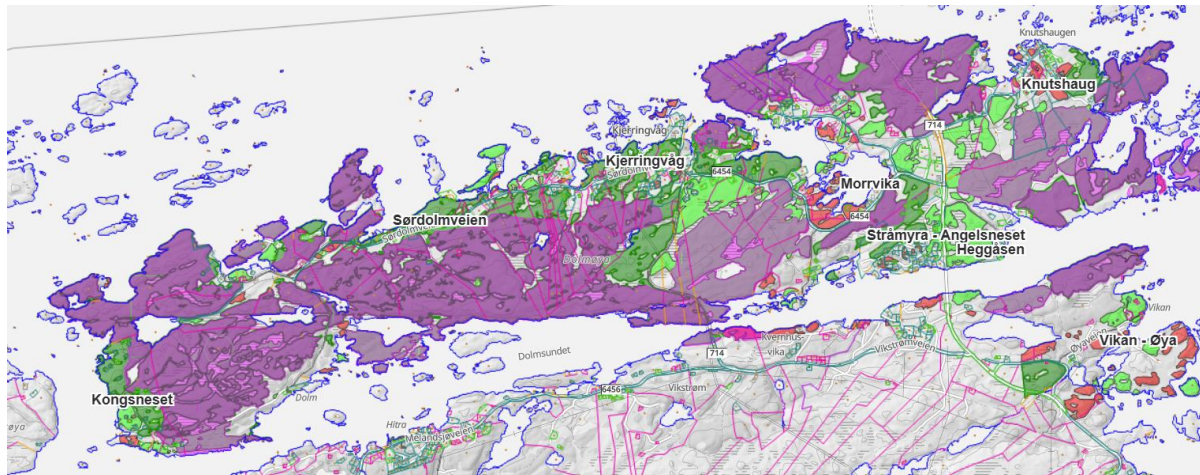
Herøya

Det meste av utmarka på Herøya er kartlagt som kystlynghei med moderat kvalitet, og områdene utenfor bebyggelse og større infrastruktur er inkludert i prioritert område. Området har god variasjon og består av fattig til svakt kalkrik kystlynghei. Det meste av heia er i degenereringsfasen. Området beites, med moderat beitetrykk. Det er ikke registrert fremmede arter. Det er gjort få registreringer av rødlistede arter, men det er observert ærfugl (VU) og tjeld (NT). Herøya fikk utviklet skjøtelsesplan for kystlyngheia av NIBIO på oppdrag fra Fylkesmannen i Trøndelag i 2020. Denne anbefales å følges for skjøtsel av dette området.

B. FAGLIG BEGRUNNELSE FOR IKKE-PRIORITERTE OMRÅDER

Følgende beskrivelse omfatter større kartlagte områder med kystlynghei som ikke vurderes prioritert for bevaring etter en helhetlig vurdering av naturfaglige kvaliteter, muligheten for skjøtsel basert på bebyggelse og infrastruktur i området og beliggenhet, og om naturtypen er tilstrekkelig ivaretatt gjennom prioritering av nærliggende områder.

Dolmøya:

Kongsneset

Det meste av kartlagt kystlynghei innenfor reguleringsplan Kongsneset (plan-ID R_09) er ikke prioritert da det allerede er et utbygd hyttefelt her. Det vil ikke være mulig med tradisjonell skjøtsel i form av brenning i hyttefeltet. Heia har delvis svært gode kvaliteter, med forekomster av svart kalkrik lynghei og lokaliteter med svært høy kvalitet, samt arts mangfold med blant annet en nylig observasjon av vipe (CR) fra 2022. Det vurderes likevel at de store områdene som prioriteres nord og øst for dette området med hei av like god kvalitet sikrer at kystlyngheia som helhet er tilstrekkelig ivaretatt i området, og at de delene av heia som allerede er nedbygd derfor kan tas ut.

Områder langs Sjørdolmveien og Kjerringvåg

Det er kartlagt kystlynghei langs begge sider av Sjørdolmveien fra Hallarvika til Kjerringvåg. Lokalitetene varierer fra lav til høy kvalitet. Det er registrert forekomster av truede arter knyttet både til sjø slik som ærfugl (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU) og tjeld (NT) og til kulturlandskap som gulspurv (VU) og grønnefink (VU). Det forekommer spredt bebyggelse langs hele denne strekningen, og store deler er satt av i KPA til boligformål eller kombinert bebyggelse og anlegg. Enkelte deler av heia er svært gjengrodd og påvirket av fremmedarter, spesielt av sitkagran. Det vurderes at skjøtsel er vanskelig å gjennomføre på grunn av bebyggelsen og at heia flere steder er tapt på grunn av fragmentering. Avsettelse av Hjertåsheia til prioritert område sør for denne strekningen ivaretar dessuten hensynet til naturtypen på denne delen av Dolmøya.

Nordolmvågen - Morrvika

En rekke små lokaliteter for det meste med lav eller moderat lokalitetskvalitet, samt deler av lokaliteter med høy og svært høy kvalitet. De grunne sjøområdene i vågen er viktig for fugl, med arter som storspove (EN), ærfugl (VU), gråmåke (VU), teist (NT), tjeld (NT) og storskarv (NT). Prioriteres ikke da lokalitetene er små og oppstykket, og et flertall har lav kvalitet. Det er også mange boliger og fritidsboliger i området som vanskeliggjør skjøtsel. Det er avsatt flere andre store områder med kystlynghei både nord og sørvest for vågen, samt ved utløpet av vågen, som er mer intakte og har høyere kvalitet, og som derfor vurderes som viktigere å ivareta for å bevare naturtypen i området.

Stråmyra - Angelsneset

Det er kartlagt små til middels store lokaliteter med kystlynghei med lav til høy kvalitet. Av truede arter er det registrert hettemåke (CR), gulspurv (VU) og hønsehauk (VU) i området. Det foreligger nyere reguleringsplaner i området; Detaljregulering for Friheten (plan-ID 201909) fra 2024 og Dolmsundet fritidspark (plan-ID 201212) fra 2013. Det er derfor allerede bygd ut et stort felt med fritidsboliger som vanskeliggjør skjøtsel. Den største lokaliteten med kystlynghei med høyest kvalitet nordvest for hyttfeltet er prioritert, og det vurderes at øvrige områder ikke innehar tilstrekkelige verdier som tilsier prioritering. Kystlyngheia som helhet vurderes som ivaretatt godt nok gjennom avsettelse av omkringliggende områder.

Heggåsen

En middels stor lokalitet kartlagt med moderat kvalitet da den for det meste er i tidlig til sein gjenvvekstsuksisjon. Det er registrert de truede artene ask (EN), ærfugl (VU), fiskemåke (VU), gulspurv (VU) og grønnfink (VU) ved utkanten av lokaliteten. Det foreligger nyere reguleringsplan, Reguleringsplan for Heggåsen (plan-ID 201917) fra 2023, i deler av lokaliteten. Lokaliteten har dårlig tilstand og ligger nær bebyggelse. Det er prioritert et stort område i nærheten rundt Jektvågen. En samlet vurdering tilsier derfor at det ikke er nødvendig å prioritere denne lokaliteten.

Knutshaug

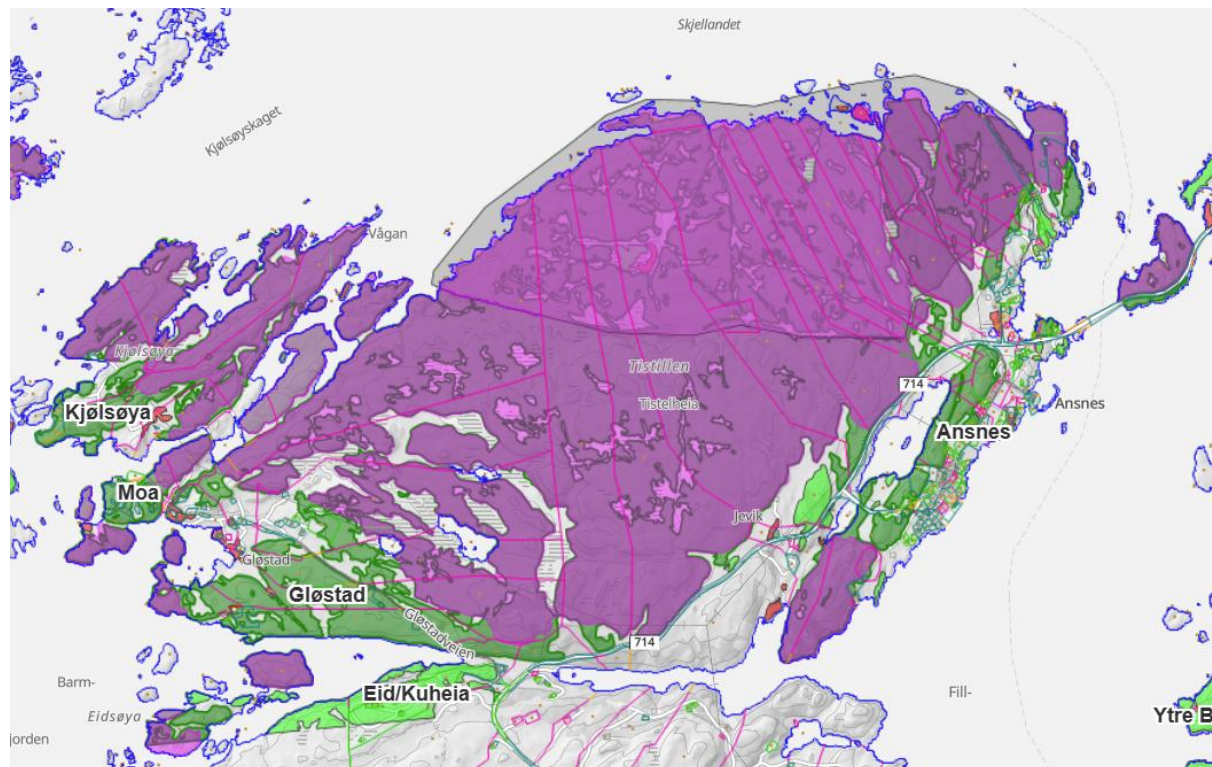
Området har en rekke små lokaliteter kartlagt med lav kvalitet, samt enkelte med moderat kvalitet og deler av et område med høy kvalitet. Lokalitetene ligger nær, eller er helt omkranset av bebyggelse, som vanskeliggjør skjøtsel. Heia i området framstår som oppstykket på grunn av bebyggelse og infrastruktur. Enkelte deler er tilplantet med skog og tilstanden her er sterkt forringet på grunn av dette. Det er registrert en del observasjoner av truede fuglearter i området, blant annet lomvi (CR), storspove (EN), sjøorre (VU), ærfugl (VU), granmeis (VU), grønnfink (VU), alke (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), båndkorsnebb (VU), gulnebbblom (VU) og svartand (VU). Det vurderes at det store området prioritert for bevaring rundt Jektvågen rett sør/sørøst for Knutshaugen som har bedre størrelse og tilstand, og som er mindre berørt av bebyggelse, ivaretar hensynet til kystlyngheia og naturmangfoldet i naturtypen i området.

Nordvestre deler av Hitra:

Vikan/Øya

Det er kartlagt en rekke små lokaliteter med for det meste intermedieær hei med lav til moderat kvalitet. Et flertall av disse er i tidlig til sein gjenvvekstsuksisjon, og er jevnt over i dårlig tilstand. Det foreligger nyere reguleringsplan Honnes med Vikan (plan-ID 201307) fra 2016 i deler av området. Det er her flere fritidsboliger og boliger som vanskeliggjør skjøtsel. Resten av lokalitetene ligger innenfor hensynssone kulturmiljø i kommuneplanens arealdel. Det foreligger mange gode kvaliteter for naturmangfold i området, da det er observert mange rødlistede arter av fugl knyttet både til skog, kulturlandskap og sjø, som granmeis (VU), gulspurv (VU), grønnfink (VU), stær (NT), hønsehauk (VU), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), storskarv (NT), tjeld (NT), småspove (NT), rødstilk (NT) og gjøk (NT), samt rødlistede plante- og sopparter som inkluderer blåstarr (NT), alm (EN) og fiolett rødspore (NT). Det er også forekomster av edelløvskog og området er nok flere steder svakt kalkrikt, men ingen av kystlynghei-lokalitetene er kartlagt med høyere kaltnivå enn intermedieært. Flekkene med gjengrodd kystlynghei fremstår ikke som det viktigst naturmangfoldet i området og ville krevd omfattende restaurering for bevaring, og likevel være små og fragmentert. Forekomstene prioriteres derfor ikke med hensyn til bevaring kystlynghei, men kan være viktige for annet naturmangfold.

Kjøsøya, Tistillen og Ansnes:

Kjøsøya

Dette er den sørligste delen av en stor lokalitet kartlagt med høy kvalitet. Denne delen er ikke inkludert i det prioriterte området da det ligger nær bebyggelse, som vanskeliggjør skjøtsel ved brenning, og fordi store deler er sterkt gjengrodde. Det foreligger to observasjoner av truede arter innenfor området, av storspove (EN) og grønnfink (VU). Det vurderes som mer hensiktsmessig å prioritere den nordlige delen av lokaliteten som utgjør hoveddelen av arealet av lynghei i området, som er i bedre tilstand og lettere kan skjøttes.

Moa

Området ligger innenfor Reguleringsplan for Moa (plan-ID R_50) fra 2005. Det ligger her et fullt utbygd hyttefelt som vanskeliggjør skjøtsel. Det er registrert en forekomst av gråspurv (NT), som ikke er en art med særlig tilknytning til lynghei. Kystlyngheia er prioritert på begge sider av reguleringsplanområdet, og vurderes med dette å være godt nok ivaretatt i området som helhet.

Gløstad

Relativt stor lokalitet med kystlynghei kartlagt med høy kvalitet. Det ligger noe spredt bebyggelse innenfor området, og enkelte deler er svært gjengrodde. Det er flere felt med sitkagran. Mye av heia er i veksling med innmark, og det er mye trær langs kantene av heia. Det forekommer få registreringer av arter i området, og av rødlistede arter er det observert storspove (EN) og bitterblåfjær (NT). Det største området med kartlagt kystlynghei på Hitra ligger rett nord for dette området. Det vurderes at prioritering av Tistillen ivaretar hensynet til naturtypen i området, og at området ved Gløstad som er i dårligere tilstand og mindre tilgjengelig for skjøtsel derfor ikke trenger å prioriteres. Det bør likevel fjernes sitkagran her for å hindre spredning inn i prioritert område.

Eid/Kuheia

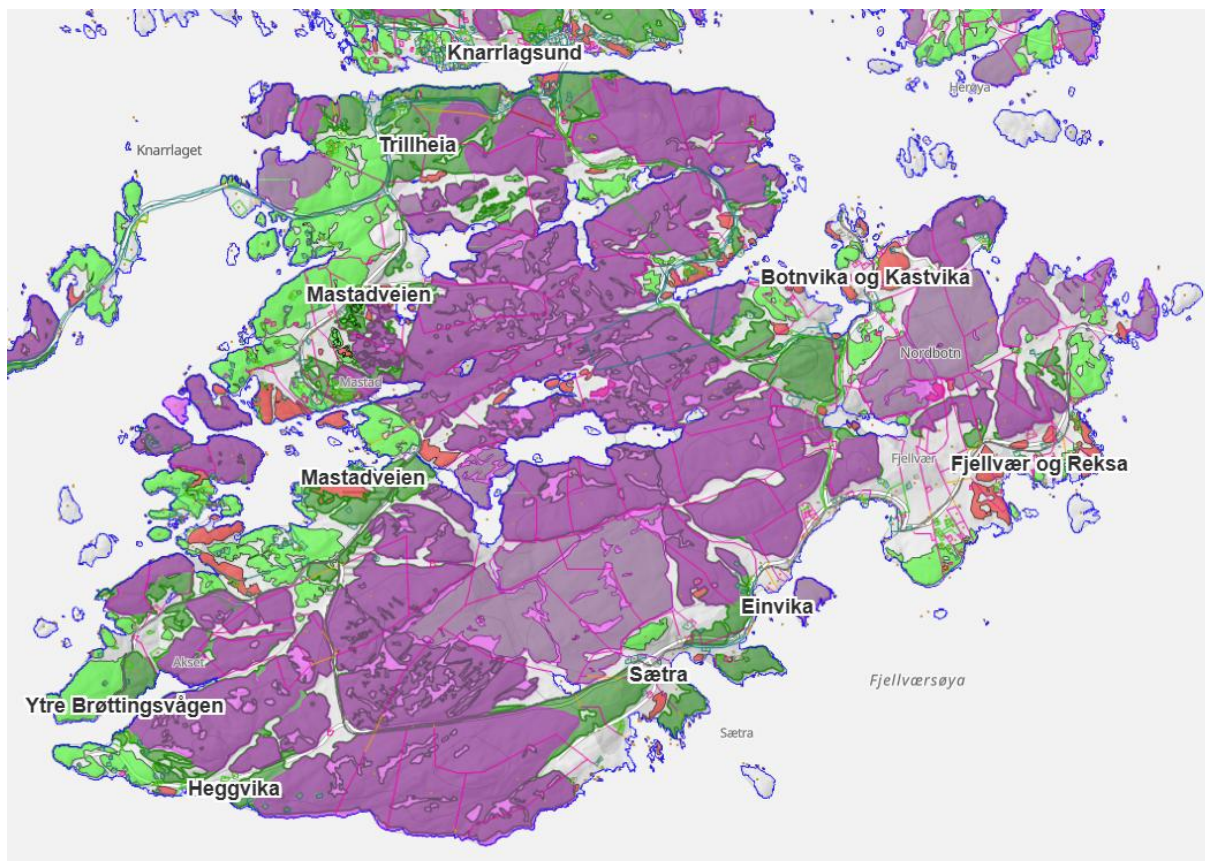
Middels stor lokalitet kystlynghei med moderat kvalitet. Lokaliteten er avgrenset av prosjektområdet, og er del av et større heisystem sørover mot Storvikheia og Kolåsheia som ennå ikke er kartlagt. Det er registrert storspove (EN), fiskemåke (VU) og tjeld (NT) i utkanten av

heimrådet. Lokaliteten prioriteres ikke da den er stedvis i kraftig gjengroing, kun har moderat kvalitet, samt at størstedelen ligger innenfor reguleringsplan Eid Vestre (plan-ID 1617_R0051) fra 2009 hvor det er oppført et felt med fritidsboliger som vanskeliggjør skjøtsel av området.

Ansnes

Området består av en rekke små lokaliteter med kystlynghei kartlagt med lav og moderat kvalitet mellom Slåttavika og Jektvika, samt en middels stor lokalitet med høy kvalitet ved Storstveden, og små deler i randsonen av den svært store lokaliteten Tistillen. Kystlyngheia er delvis nedbygget i området, og de mest intakte delene har middels til dårlig tilstand som følge av gjengroing. Det er registrert flere arter av fremmede bartrær i heia. Disse bør bekjempes selv om området ikke prioriteres for å unngå at disse sprer seg videre inn i prioriterte områder rundt. Det er registrert en rekke rødlistede fuglearter i området, knytte både til kyst- og kulturlandskap. Dette inkluderer artene vipe (CR), storspove (EN), fiskemåke (VU), gråmåke (VU), ærfugl (VU), sjøorre (VU), sivhøne (VU), grønnefink (VU), gulspurv (VU), granmeis (VU) og hønsehauk (VU). Flekkene med gjengrodd hei kan derfor utgjøre verdifulle naturområder for arter i området, men det vurderes at naturtypen kystlynghei og artsmangfold spesielt knyttet til denne ivaretas godt nok i området gjennom avsettelsen av Tistillen vest for Ansnes.

Fjellværsøya:

Knarrlagsund

En rekke mindre lokaliteter, samt enkelte deler av større lokaliteter kartlagt med kalkfattig kystlynghei langs begge sider av Knarrlagsundet. Lokalitetene varierer fra lav til høy lokalitetskvalitet. Det er registrert et høyt antall arter i området, særlig av fugl, blant annet de kritisk truede artene vipe, hettemåke og lomvi, og sterkt truede artene storspove, krykkje, makrellterne, knekkand og lunde. Området prioriteres ikke da det forekommer svært mange

boliger og fritidsboliger, samt annen infrastruktur i området, som gjør at heia er oppstykket og vanskelig å skjøtte. Enkelte deler på sørsiden av sundet er også stedvis kraftig gjengrodd. Det registrerte artsmangfoldet gjenfinnes i mindre berørte naturområder rundt bebyggelsen, selv om selve registreringene ofte gjøres nær vei og bebyggelse. Det vurderes at kystlyngheia ivaretas godt nok i området ved prioritering av andre områder både nord og sør for Knarrlagsundet hvor heia er mer intakt og i bedre tilstand.

Trillheia

Den nordvestligste delen av et svært stort område med kystlynghei på sentrale Fjellværsøya. Området rundt Trillheia er del av større lokaliteter med for det meste moderat til høy kvalitet som forekommer sammen med myr. Området tas ut da tilstanden her er dårlig på grunn av at det er i sein gjenvekstsuksesjon, og det forekommer ikke like store dokumenterte naturmangfoldverdier her som i flere av de omkringliggende områdene. Det er enkelte observasjoner av ordinære fuglearter innenfor området, men ingen rødlistede arter. Det vurderes at restaurering og oppstart av skjøtsel har høyere prioritet i andre områder med kystlynghei, og at kystlyngheia som naturtype ellers er godt nok ivaretatt igjennom de andre områdene som er avsatt for prioritering på Fjellværsøya. Det er forekomster av fremmedarter i området. Disse bør fjernes selv om området ikke prioriteres, for å unngå spredning.

Mastadveien

Lang strekning langs vestkysten av Fjellværsøya langs Mastadveien fra Singsholmen og ned mot Akset. Området omfatter en rekke små til relativt store kartlagte lokaliteter fattig kystlynghei som varierer fra lav til høy kvalitet. Det meste av området består av kalkfattig kystlynghei med dårlig tilstand. Heia framstår som oppstykket på grunn av boliger og fritidsboliger over hele området som vanskeliggjør skjøtsel. Tilstanden er mange steder redusert på grunn av påvirkning fra sitkagran og slitasje fra tråkk. Store deler er i tidlig til sein gjenvekstsuksesjon. Det er registrert en del arter i området, særlig av fugl, blant annet eldre observasjoner av de kritisk truede artene åkerrikse i 2009 og lomvi i 2001. I tillegg er det registrert de truede artene gråmåke (VU), grønnefink (VU), ærfugl (VU), alke (VU), lunde (EN), hønsehauk (VU), gulspurv (VU) og blek parasollsopp (VU). Det er kartlagt svært store arealer med kystlynghei med betydelig bedre tilstand og sammenheng øst for dette området. Det vurderes derfor at de mest oppstykkede delene av heia i nærheten av bolig- og hyttefelt langs Mastadveien ikke trenger å prioriteres, da naturtypen er godt nok ivaretatt i nærområdet.

Ytre Brøttingsvågen og Heggvika

Flere små til middels store lokaliteter fattig hei med lav til høy lokalitetskvalitet, hvorav det meste er gitt moderat kvalitet. Lokalitetene er tatt ut av prioritert område da det er etablert mange fritidsboliger som vanskeliggjør skjøtsel. Lokalitetene har også noe lavere kvalitet enn i det prioriterte området lengre øst, hovedsakelig på grunn av gjengroing, men også noe slitasje og påvirkning fra fremmede arter. Fremmede arter bør likevel fremdeles fjernes fra området for å hindre videre spredning. Det er få registreringer av rødlistede arter, men det er observert gråmåke (VU) og tjeld (NT) ved Heggvika.

Sætra og Einvika

Består av flere små til middels store lokaliteter, samt deler av større lokaliteter av fattig hei kartlagt med lav til høy kvalitet. Det er to reguleringsplaner i området, Sæteren Søndre (plan-ID 1617_201101) fra 2012 og Sæthern Nordre (plan-ID R_16) fra 2005, hvorav sistnevnte er delvis utbygd. Det er registrert en del truede fuglearter både ved sjøen og bebyggelsen i området, inkludert gråmåke (VU), fiskemåke (VU), makrellterne (EN), granmeis (VU), gulspurv (VU),

storspove (EN), grønnfink (VU) og sjøorre (VU), samt eldre observasjoner av alke (EN) og lomvi (CR). Området prioriteres ikke da heia her ligger nær bebyggelse, som vanskeliggjør skjøtsel. Området er også stedvis svært gjengrodd, spesielt den største forekomsten av lynchhei innenfor området som utgjør den østligste delen av lokaliteten Haglebjøra, som ellers er prioritert der tilstanden er bedre. Det forekommer en del Sitkagran jevnt over i området. Denne bør fjernes selv om området ikke prioriteres for å unngå spredning.

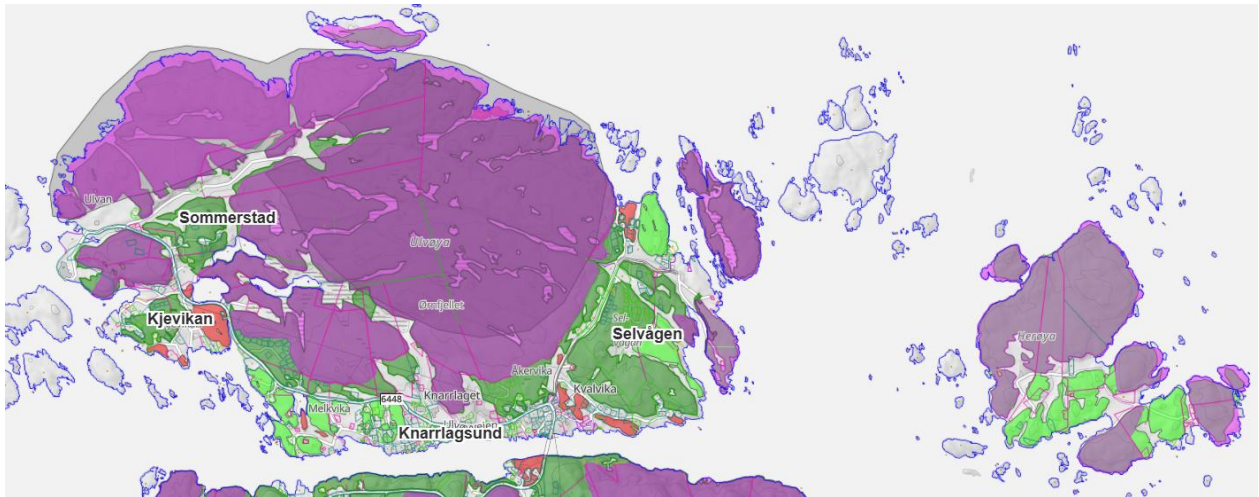
Fjellvær og Reksa

En rekke små til middels store lokaliteter, for det meste med lav og moderat kvalitet, samt mindre deler av enkelte større områder kartlagt med høy kvalitet. Prioriteres ikke da heia her framstår som oppstykket, og er delvis bygd ned. Lokalitetene har redusert kvalitet på grunn av liten størrelse, gjengroing, påvirkning fra fremmedarter og noe slitasje fra tråkk. Det er registrert de truede artene storspove (EN), gråmåke (VU), fiskemåke (VU), grønnfink (VU), gulspurv (VU), granmeis (VU), vaktel (VU), lomvi (CR) og marianøkleblom (VU) i området. Det er tre reguleringsplaner i heia i området, Fjellvær (plan-ID R_04) fra 1990, Fjeldvær 2 (pla-ID 1617_R0061) fra 2010 og Leirvika (plan-ID R_15) fra 2002, der alle er delvis utbyggede. Det er vurderes at kystlyngheia blir godt nok ivarettatt igjennom avsettelse av andre lokaliteter i Nordbotn-området som er større, er mindre påvirket og har høyere kvalitet.

Botnvika og Kastvika

En rekke små lokaliteter kartlagt med lav og moderat kvalitet, samt et noe større område, Botnvikfjellet, kartlagt med høy kvalitet. Heia i området er oppstykket og delvis kraftig gjengrodd. Området er moderat påvirket av fremmedarter. Lokalitetene er delvis nedbygd, og det forekommer boliger og fritidsboliger spredt i hele området, noe som vanskeliggjør skjøtsel. En av lokalitetene er delvis innenfor reguleringsplan for eiendommen Kastvika (plan-ID R_56) fra 2002, som er delvis utbygd med fritidsboliger. Det er mange registreringer av rødlistede fuglearter i området, spesielt sjøfugl som benytter de grunne vikene til næringsøk, og det er et mulig hekkeområde for arter som storspove (EN), fiskemåke (VU), tjeld (NT) og grønnfink (VU) både i flekkene med kystlynghei og øvrig kulturlandskap og strandområder rundt. Det vurderes likevel at disse lokalitetene med kystlynghei er av så liten størrelse og lav kvalitet at kystlyngheia er bedre ivarettatt igjennom prioritering av omkringliggende områder med bedre størrelse og kvalitet, bl.a. lokaliteter ved Sørbotn, Dyrafjellet og Bremneset.

Ulvøya

Knarrlagsund

(Se tidligere vurdering for området under "Fjellværsøya")

Selvågen

Middels stort område med lokaliteter av kystlynghei kartlagt med moderat til høy kvalitet. Tilstanden er moderat på grunn av at mye av heia er i tidlig gjenvekstsuksessjon, samt spor av torvtak og påvirkning fra fremmedarter. Det bør fjernes fremmede bartrær fra området selv om dette ikke prioriteres for å forhindre at disse sprer seg inn i omkringliggende prioriterte områder. Det er registrert et høyt antall fuglearter i området, hvorav mange er rødlistede. Av sterkt truede og kritisk truede arter er alle observasjoner unntatt av storspove (EN) over 20 år gamle, med nyligste observasjoner av hettemåke (CR) i 2004, og av krykkje (EN), lomvi (CR), vipe (CR) og lunde (EN) i 2005. Området er omkranset, og delvis nedbygd, av boliger og fritidsboliger. Det foreligger flere reguleringsplaner innenfor området, inkludert reguleringsplan for Kjønnevika (plan-ID 1617_R0037) fra 2008, Knarrlagsund øst (plan-ID 1617_R0027) fra 2005, Storsvarden hyttefelt (plan-ID 202102) fra 2025 og Strandplan Selvåg (plan-ID S_15) fra 1979. Etablerte og igangsatte utbygginger vanskeliggjør skjøtsel i området. Helhetlig vurderes det at kystlynghei i området blir ivaretatt godt nok gjennom prioriterte områder på andre, omkringliggende deler av Ulvøya.

Kjevikan

Består av flere relativt små lokaliteter kystlynghei med lav til høy kvalitet. Tilstanden er moderat til dårlig på grunn av gjengroing og diverse inngrep, hovedsakelig i form av slitasje og tilplanting med fremmede bartrær. Den største lokaliteten er kartlagt i mosaikk hvor nesten halvparten av lokaliteten utgjøres av semi-naturlig eng. Det er registrert voksested for vårmure (VU) innenfor området og mulig reproduksjon av de truede artene storspove (EN), ærfugl (VU), grønnfink (VU) og fiskemåke (VU) i nærområdet. Lokalitetene er omkranset av bygninger på alle sider, som vanskeliggjør skjøtsel ved brenning. Området ligger i sin helhet innenfor reguleringsplanene Ulvneset (plan-ID 201209) fra 2013 og Strandplan Kjevik/Melkvik-området (plan-ID S_09) fra 1977. Prioriteres ikke på grunn av liten størrelse, dårlig tilstand og beliggenhet, men fremmede arter bør fremdeles fjernes for å unngå spredning til tiliggende områder. Det vurderes at kystlyngheia blir godt nok ivaretatt igjennom avsettelse av omkringliggende områder.

Sommerstad

Middels stort område som er del av en større lokalitet kartlagt med svært høy kvalitet. Det er registrert fiskemåke (VU) innenfor området, samt storspove (EN), grønnfink (VU), gråmåke (VU), gulspurv (VU) og tyvjo (VU) i nærområdet. Kystlyngheia er prioritert i alle omkringliggende områder, men denne delen tas ut grunnet at det forekommer spredt boligbebyggelse over hele

delområdet, samt at det delvis er gjengrodd. Det vurderes at kystlyngheia er godt nok ivaretatt gjennom prioriteringen av omkringliggende områder.